

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 3 2006 25. ÅRGANG

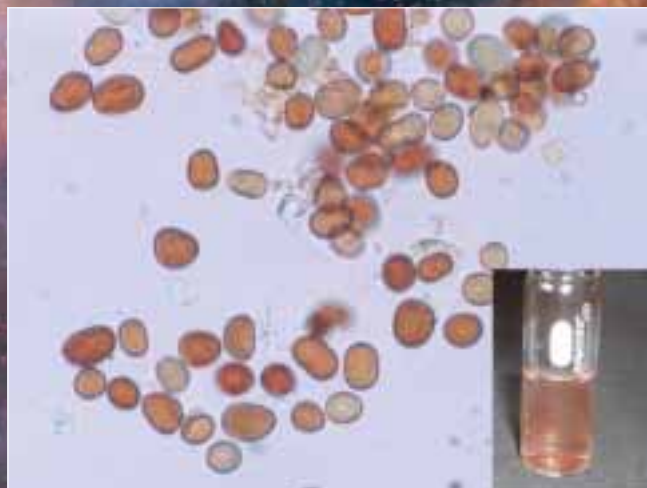

Stort intervju med Erich von Däniken

**Mystiske lys over
Steinkjer**

**Rødt regn kan
forklare livets
opprinnelse**

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 3 2006 - 25. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et bilde tatt av Hessdalen-fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
Elgsetergaten 47/F3
7030 Trondheim
Tlf. 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2006 koster kr. 260,-
Medlemskap inkl. abo. for 2006, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2006

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGES

Internettsider

www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Bjørnebærestien 21
1348 Rykinn
Tlf. 48 08 64 70
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg

v/Ole-Morten Vestby
Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvamv/Robert Moklev
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Mange har et forhold til Erich von Däniken. Sveitseren som tok verden med storm for snart 40 år siden og kullkastet alle teorier om vår forhistorie ved å påstå at Jorden har vært besøkt av utenomjordiske intelligenser for flere tusen år siden, von Däniken fikk raskt mange tilhengere og siden starten i 1968 har bokutgivelsene formelig stått i kø, i opplag på titalls millioner, alltid med det samme temaet. I følge samme er bevisene for hans påstander *legio* og burde være overbevisende også for forskere i den akademiske verden. Sistnevnte gruppe har imidlertid ikke bare vært skeptisk, men avfeiet Dänikens teorier fullstendig; deriblant vår egen Thor Heyerdahl. En del av leserne husker kanskje programmet "Kanal X" tidlig på 70-tallet hvor den alltid inkvisitoriske programleder Kjell Arnljot Vik grillet von Däniken som uheldigvis var invitert som gjest. Ved samme anledning fikk også Heyerdahl gitt uttrykk for sin tilnærmete forakt. Slaktofferet inntok etterhvert rollen som en overmoden sveitserost etter å ha bli pepret på norsk TV.

Få år senere begynte de første motmeldingene å komme ut; bøker hvor forfatterne hadde gått nærmere inn i Dänikens "beviser". Konklusjonene var svært entydige - de færreste, omenn noen av Dänikens funn kunne tyde på utenomjordisk besøk. Likevel fortsatte han med sine utgivelser, verdensospennende reiser, samt omfattende foredragsvirksonhet. Intet syntes å bite på hans overbevisning. Denne pågåenheten medvirket til at Däniken kunne bygge opp et forrettningssimperium, noe som blant annet resulterte i den kontroversielle (og sikkert kostbare) temaparken Mystery Park i Interlaken for noen år siden.

I dette nummers artikkel om Däniken, et intervju med *UFO-Aktuellt*s Clas Svahn, får leserne vite mye om forfatterens beveggrunner helt fra begynnelsen av. Fra en tenårings betimelige spørsmål om litt merkelige beretninger fra Det gamle testamentet til fullt utviklet oppdagelsesindustri. Innimellom stiller Svahn noen kritiske spørsmål, og kommenterer også en del av de ankepunktene som er fremkommet i årenes løp.

Det må innrømmes at undertegnede i sin tid hadde en viss affinitet for Dänikens teorier, men har forlenget innsett at hans såkalte bevis er altfor mangelfulle. Om Jorden virkelig hadde hatt besøk fra rommet, og fremmede intelligenser skulle ha grepet inn teknologisk i menneskehetens historie, burde tekniske spor og etterlatenskaper vært langt mer synlige enn det de er. Ikke minst når en mann som Däniken har vært på nitid jakt etter dem i 40 år.

Ellers i dette nummer bringer vi en litt pussig science fiction historie skrevet i 1902. Den handler om en mann fra Mars som ankommer Jorden i 1948 og snur opp-ned på det amerikanske samfunnet. Beretningen i seg selv er kanskje ikke spesielt særmerket, men satt i sammenheng med UFO-historien kan man si at den på en oppsiktsvekkende måte forutsier en del av de kjennetegn som har preget UFO-fenomenet fra 1947 og senere. Det skal etter sigende være adskillig flere lignende historier skrevet i tiårene rundt forrige århundreskifte. Dette må sies å være påfallende og man kan begynne å lure på hva som ligger bak det hele.

— Mentz Kaarbø

I dette nummer har vi dessverre sett oss nødt til å kutte ut fargetrykk inne i bladet. Dette på grunn av stadig lavere abonnementsfall og svak økonomi. Vi håper dette vil endre seg til det bedre i tiden som kommer, og oppfordrer alle våre abonnenter til å verve nye interesserte, samt å donere midler til vårt Støttefond - se bak i bladet. RED.

Innhold

4 Rapportnytt

6 Mystiske lys over Steinkjer

Arnulf Løken i Rapportsentralen fikk en del rapporter fra Steinkjer i fanget. De ble etterhvert oppklart og i tillegg gjorde han et eksperiment.

7 Sommertur til Hessdalen

Løken tok en tur til Hessdalen i august i år for å hilse på gamle kjente.

8 Rødt regn kan folklare livets opprinnelse

En litt merkelig hendelse over India kan gi indikasjoner på utenomjordisk liv har falt ned på Jorden.

10 Historiens forvandlere

*UFO-Aktuellt*s Clas Svahn har truffet Erich von Däniken i Sveits. Intervjuet foregikk i hans eget nye opplevelsessenter Mystery Park i Interlaken og leserne får et innblikk i Dänikens liv og forskning helt fra starten.

17 Dänikens bombesikre bevis

En kritisk gjennomgang av ett av Dänikens såkalte sikre bevis. Det viser seg at hans påstander ikke alltid holder vann.

20 Forskere med forklaring på bortførelser

Et innspill i debatten om bortførelsestraumet (CE-IV). Stadig flere forskere i universitetsmiljøet interesserer seg for såkalt søvnparalyse, en tilstand som i alle fall i noen tilfeller kan forklare opplevelsen av å være bortført av "aliens".

22 Europa gjenoppdager Månen med SMART-1

Romsonden brukte tre år før den krasjet på Månens overflate tidlig i september. Nedslaget ble filmet; i tillegg hadde man fått svært mange data i årene før sondens endelig.

24 Irer tester gratis energi

Påstander om evighetsmaskiner har vært mange. Nå mener noen oppfinnere i Irland at de endelig har greid å lage en.

25 Planeter som ligner Jorden kan være vanlige

Nye oppdagelser av eksoplaneter peker i retning av at Jorden ikke er enestående i Melkeveien.

26 En historie om ulykke brakt av en mann fra Mars

En litt sær historie hentet fra en amerikansk avis i 1902.

29 Mystisk fenomen på Østlandet

Fra vår avdeling for humoristiske UFO-historier.

30 Dänikens lesere får ikke vite noe

Nok et malapropos til sveitserens litt tvilsomme forskning.

Forsidefoto/bakgrunn: Bilde av Carinatåken.
© Nathan Smith, University of Minnesota/NOAO/AURA/NSF

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Nok en gang er det lite å melde fra Rapportsentralen; få observasjoner er meldt siden sist. Vi håper på bedre tider når vi nå går inn i de mørke måneder, som tradisjonelt jo gir bedre forhold for å oppdage fenomener på himmelen.

Rognaldsvågen i Sogn og Fjordane

Dato: 6. juli 2006
Tidspunkt: Kl. 00.14 NST
Varighet: 6 sekunder
Farge: Grå
Lyd: Lydløst (?)
Type: DD

Per Ove Sigurdson og Gunhild D. Engja fra Hjellesstad i Hordaland befant seg i Rognaldsvågen på Reksta i Sogn og Fjordane denne julinatten.

De ble oppmerksomme på en grå oval gjenstand som fløy lavt over terrenget, ca. 30 grader over horisonten. Gjenstanden, som hadde klar avgrenset form forsvant bak en ås, for deretter å komme tilbake samme vei som den kom fra. Her bråstoppet gjenstanden, sank ned mot bakken og forsvant bak terrenget. Vitnene kunne ikke anslå størrelsen på objektet, som så ut til å ha kontrollerte

kursendringer. Observasjonen varte i ca. 6 sekunder.

Været var lettskyet, med lett sørlig vind. Temperaturen ca. 22 grader. Månen var ikke oppe, og det var mørkt ute.

Koparvik i Rogaland

Dato: 5. august 2006
Tidspunkt: Kl. 00.30 NST
Varighet: Ca. 25 sekunder
Farge: Lysende blåhvitt
Lyd: Ingen
Type: NL

Natt til søndag 5. august observerte Harald Ellingsen fra Koparvik i Rogaland et blåhvitt lys som beveget seg fra øst til sørvest, mot stjernebildet Lyrens mest venstre stjerne. Lyset bøyde deretter av og gjorde en "rar" bevegelse under stjernen til venstre for Vega.

Under: Rognaldsvågen, 6. juli 2006.

Lyset forsvant videre sørvest på himmelen.

Været var klart og vindstille. Månen var ikke synlig.

Ellingsen har også sett lysfenomen tidligere. Når dette var skriver han ikke, men rapporterer følgende:

- Jeg observerte et lysfenomen på himmelen fra der jeg bor. Jeg gikk over til naboen for å varsle ham. På trappen hans snudde jeg meg mot lyset før å ringe på døren. Da svingte lyset nedover fra venstre til høyre, med mindre og mindre svingninger.

III. Rune Enger

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 1. juni til 1. september 2006.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Ant obser-vatører	Beskrivelse	Evt. identi-fikasjon
06.06.06	11.00 NST	2 sek	Voss i Hordaland	1	Objekt på bilde, FS	Fugl
11.06.06	12.55 NST	10 min	Hessdalen	1	Tønneformet objekt	
06.07.06	00.14 NST	6 sek	Rognaldsvågen i S&F	2	Grått, ovalt objekt	
05.08.06	00.30 NNT	Ca 25 sek	Koparvik i Hordaland	1	Lys m bevegelse i stjernebildet Lyren	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

FS – Fotosak – fenomener avbildet på foto (film/digitalt)

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

CE-3 – Nærkontakt av 3. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 - Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Situasjonsrapport

1. juni til 1. september 2006

1. Voss
2. Hessdalen
3. Rognaldsvågen
4. Koparvik

Fotosak: Objekt på himmelen over Voss

Voss i Hordaland

Dato: 6. juni 2006

Tidspunkt: Kl. 11.00 NST

Varighet: 2 sekunder

Farge: -

Lyd: -

Type: Fotosak

Kjell Hernes fra Voss var på fotooppdrag 6. juni i år. Han tok flere bilder av en kondensstripe på himmelen. På et av dem kan vi se et fenomen til høyre i bildet. Kjell lurte svært på hva dette kunne være. Han sier selv av gjenstanden dukket opp og forsvant veldig fort. (Se også bilder på www.vossafoto.com, under linken Juni). Været var klart, tørt og vindstille. Temperaturen ca. 20 grader.

Kommentar:

For oss ser dette ut til at det kan være en liten fugl i rask flukt. Den har sammenklappede vinger i det bildet blir tatt, derfor den avlange formen. Nedre del ser ut til å være nebbet, mens i øvre del av "fuglen" kan vi skimte den delte stjerten.

Til høyre:

Originalbildet (over) og en forstørrelse som viser et "objekt". Det er høyst sannsynligvis snakk om en fugl. Fotografens egen kommentar på hjemmesidene var: "Kva trur du... er dette ein UFO? To sekunder så var den vekke! Send inn forslag."

Mystiske lys over Steinkjer

Av Arnulf Løken

I midten av august ble det observert mystiske lysfenomen over Steinkjer i Nord-Trøndelag. Rapportsentralen fikk inn tre meldinger fra et boligområde nord for sentrum. Vitner observerte gulrøde lys som beveget seg over himmelen, steg rett opp og forsvant.

Her et resymé av rapportene som kom inn via vårt rapportskjema på Internett:

Torsdag 17. august kl. 22.55 – 23.00 NST En kvinne så følgende:

Jeg observerte et rødgult lys komme over himmelen fra østlig retning mot huset. Da lyskula var rett over huset steg den rett oppover på himmelen og ble svakere og svakere. Etter ca. 5 minutter gjentok det samme seg. Også denne lyskula kom fra øst. Lysene hadde lavere høyde enn fly. Lyskulene var mindre enn Månen, men større enn stjernene.

Lørdag 19. august kl. 23.00 – 23.10

En mann skriver:

På himmelen i nordlig retning så vi et rødgult lys på størrelse med planeten Venus. Lyset beveget seg fra øst mot vest. Farten var rolig og konstant, og mindre enn en satel-

litts. Vi fotograferte og tok opp en filmsekvens av fenomenet med digitalkamera.

Lørdag 19. august kl. 22.55 – 23.15 En mann og en kvinne sendte denne rapporten:

Min samboer observerte fenomenet første gang. Hun så et konstant sterkt oransje lyspunkt som beveget seg på himmelen. Hun så også to lyspunkt som blinket til ved siden av hovedlyspunktet, først på venstre side, så på høyre, før alle lysene forsvant.

Vi satt ute på verandaen som vender mot vest da jeg oppdaget fenomenet. Det var bak et bjørketre, men godt synlig gjennom løvverket mot himmelen, som var i ferd med å bli mørk. Objektet anslås til å ha befunnet seg 15-25 grader over horisonten i nordvest. Fra der vi befant oss hang det over Steinkjer sentrum, men tilsynelatende langt unna. I

løpet av et minutt beveget det seg 5-15 grader mot sør mens det ble sterkere. På det sterkeste var det mer lyssterkt enn de største stjernene vi så på himmelen, og hadde en klart oransje farge. Objektet hang i ro i 2-4 minutter, før det gradvis ble borte i løpet av ca. et og et halvt minutt.

Objektet dukket opp igjen på samme sted, bak løvverket, og beveget seg på samme måte sørover og i samme fart og retning. Det hang rolig en stund før det forsvant på samme vis som det forrige. Vi observerte i alt fire slike fenomen.

Vår umiddelbare oppfatning var at satellitter og værbaljoner som Solen skinner på kanskje kan lyse så sterkt og med en slik farge, selv om Solen hadde gått ned for et par timer siden. Men de kan ikke bevege seg på en sånn

Fortsettelse på side 9

Sommertur til Hessdalen

Av Arnulf Løken

Onsdag 9. august avla undertegnede og familien en snarvisitt i Hessdalen. Vi hadde et ærend hos Bjarne og Hallfrid Lillevold på Vårhus. Som vanlig var de svært gjestfrie, og vi fikk en oppdatering på UFO-aktiviteten over en kopp kaffe.

Liten UFO-aktivitet

Praten gikk selvsagt for det meste om UFO-hendelser. Bjarne kunne fortelle at aktiviteten hadde vært liten det siste året. Dette stemmer også med antall registrerte rapporter på Prosjekt Hessdalens hjemmesider. I 2005 ble det notert tre rapporter, samme antall som er registrert hittil i år.

Bjarne Lillevold.

Da er Bjarne Lillevolds observasjon fra 11. juni medregnet. Klokken 12.55 denne dagen fikk han øye på en tønnelignende gjenstand i retning sørvest mot innsjøen Øyungen. Den stod i ro oppe på himmelen, orientert i nord/sør retning. Solen var omtrent rett i sør, og skinte på gjenstanden. Det merkelige var at den runde enden som pekte mot Solen (venstre side) var

sort, mens motsatt ende var opplyst av et gulaktig lys. Lys og skygge ble dermed helt feil i forhold til Solens posisjon. Gjenstanden var synlig i omtrent 10 minutter før den plutselig ble borte.

Avstanden til gjenstanden var det vanskelig for Bjarne å anslå, men han mente den kunne ha vært langt borte.

Folk fra hele verden

Hallfrid og Bjarne fortalte at det har vært en god del trafikk av UFO-interesserte turister også i sommer. Det er stadig vekk noen som kommer innom og slår av en prat.

Hvor mange mennesker som har besøkt Hessdalen de siste 25 årene er umulig å vite, men det er svært mange.

Det har vært folk fra alle verdens hjørner: Japan, Italia Tyskland, USA, Danmark, Finland og Sverige for å nevne noen.

Apropos Sverige, så husker Bjarne to svenske brødre som kom gående innover veien trillende på en barnevogn. De hadde gått fra Malmö i Sverige til Hessdalen, en tur på over 1000 kilometer. I barnevogna var det proviant. Brødrene skulle til bu-

Bjarne Lillevolds observasjon.

tikken i Hessdalen for å kjøpe pappbegre, for de ville spandere kaffe på "de utenomjordiske" når de landet.

Lignende historier er det mange av. Det har til og med vært en gruppe prester på UFO-safari sammen med Bjarne.

- Dette er de mest lydhøre og interessante gjestene jeg har hatt, mente han.

"UFO-trøbbel"

Som nevnt har det vært få UFO-observasjoner det siste året. Ved den automatiske målestasjonen i Hessdalen er det ingen kameras i drift pr. i dag. Det er kun én PC i drift og den er tilknyttet det såkalte Global Consciousness Project, et prosjekt som skal registrere bevissthetsaktivitet over hele verden. En av sensorene står montert i Hessdalen. (Les mer på om dette prosjektet på www.noosphere.princeton.edu.)

Når PCen som styrer UFO-overvåkningskameraene kommer i drift igjen er usikkert, sier prosjektleder Erling Strand i Project Hessdalen.

Dermed må vi vente enda en stund før vi kan følge med i UFO-aktiviteten på Prosjekt Hessdalens hjemmesider: www.hessdalen.org. □

Den automatiske målestasjonen i 2001. Erling Strand til høyre.

Rødt regn kan forklare livets opprinnelse

Av Mentz Kaarbø og Harald Søvik

På en hylle i mikrobiologiavdelingen på Sheffield University står en liten flaske med rød væske. Den ser skitten og uinteressant ut. Likevel kan denne flasken være helt revolusjonerende. Dersom en forskergruppe har rett, inneholder denne flasken spor av utenomjordisk liv.

Flasken inneholder prøver fra en av de merkeligste hendelsene i meteorologien. Fra den 25. juli 2001 regnet det blodrødt regn over vestlige deler av India i Kerala-området. Regnskurene varte lenge, i nesten to måneder, mens maksimum nedfall var i løpet av de 10 første dagene. Langs kysten regnet det dypt rødt regn som farget folks klær rosa, etset i stykker løv på trærne og falt av og til også som lyserøde flak.

De første undersøkelsene viste at regnet var farget av vind som hadde feid sand fra Arabia og dumpet det i Kerala. Men Godfrey Louis, fysiker ved Mahatma Gandhi-universitetet i Kottayam konkluderte med at dette ikke kunne være tilfelle, etter å ha undersøkt prøver av regnet. "Dersom du ser på disse partiklene i et mikroskop, kan du se at det ikke er støv, men noe biologisk". Louis trodde heller at dette var regn som var blandet med bakterieaktig masse som hadde entret Jordens atmosfære i forbindelse med passering av en komet. Kort fortalt mener han at det regnet romvesener over India i 2001.

Ikke alle er like overbevist om dette. Naturlig nok er de fleste forskere svært tvilende. En forsker som skrev i gjesteboken på Louis' webside kalte det enkelt og greit for "tullprat".

Men noen få forskere tror dette kan være en fornuftig forklar-

ing, og hjelper ham med arbeidet. Milton Wainwright, mikrobiolog ved Sheffield University, tester nå prøvene av Keralas røde regn. "Det er for tidlig å konkludere med hva som er i flasken", forteller han. "Men det er garantert ikke støv, og det inneholder ikke DNA." (I følge flere tester som er gjort.) "Men bakterier fra rommet inneholder ikke nødvendigvis DNA".

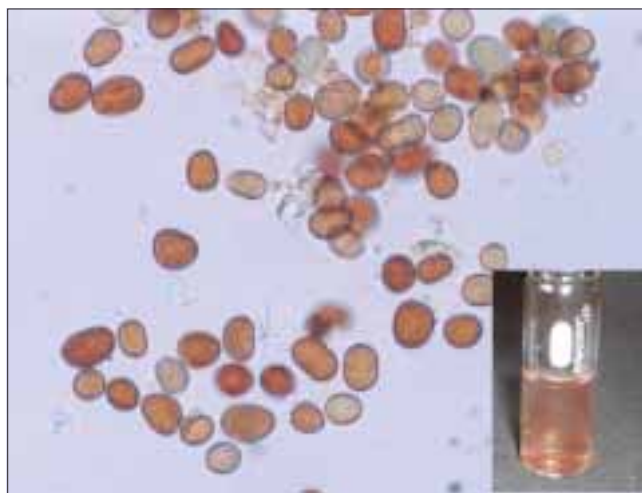
Ting som taler for Louis' teori er tidsrommet regnet falt over. To måneder er for lenge for en sandstorm, forteller han. I tillegg er det blitt gjort en analyse som viser at partiklene består av 50 % karbon, 45 % oksygen og spor av natrium og jern, noe som er konsistent med organisk materiale. Partiklene, som har en størrelse på mellom 4 og 10 mikrometer, har en tydelig cellestruktur med tykke vegger og reproducerer seg i stort antall i superhett vann opp til 320 °C. (Den kjente øvre grense for

liv i vann ligger på ca. 120 °C.) Det er beregnet at minimum 50 tonn har falt ned i det aktuelle området. Louis har også oppdaget at noen timer før regnet begynte, var det et høyt smell i Kerala. Bare en meteoritt kan ha forårsaket et slikt smell, mener han. Dette kan være noe som har falt av en forbipasserende komet, og kommet inn i atmosfæren som meteoror over kysten mens de drysset bakterier. Disse bakteriene kan så ha blandet seg med skyer og falt ned som regn.

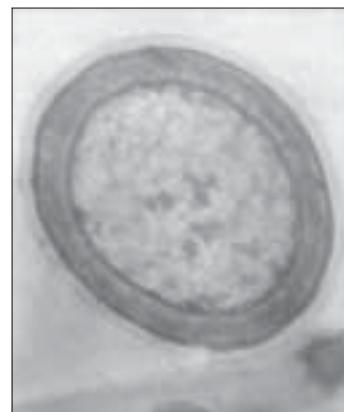
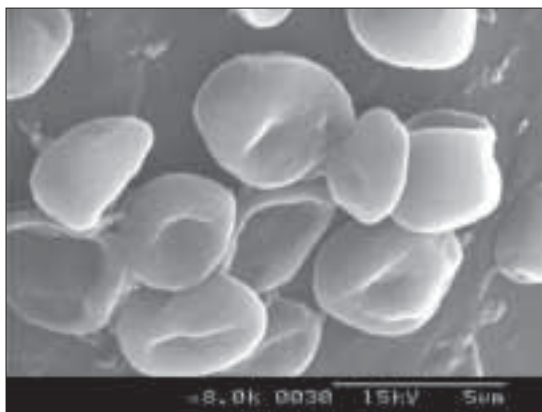
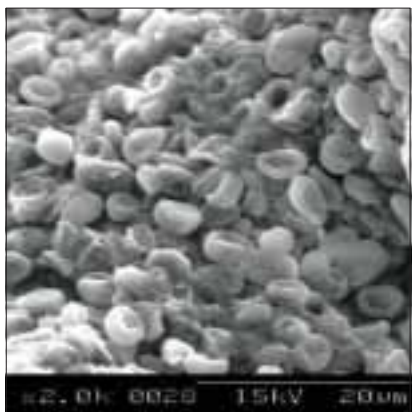
Hvis Louis' teori er korrekt, kan disse cellene være det første dokumenterte tilfelle av en utenomjordisk livsform, og kan gi grunnleggende ny viten om hvordan livet har oppstått på Jorden.

Godfrey Louis og førstesiden av artikkelen i *Astrophysics and Space Science*.

Mikroskopbilde av de røde regnpartiklene ved 1000 gangers forstørrelse. Partiklene har en størrelse som varierer mellom 4 og 10 mikrometer. Til høyre vises rødt regnvann i et reagensglass.

De røde regnpartiklene fotografert med økende forstørrelse. Fra venstre en samling partikler tatt gjennom et skanning elektronmikroskop (SEM), forstørrelse 2000x. I midten et SEM-bilde i høy forstørrelse, 8000x, som viser detaljer på overflaten av partiklene. Til høyre et snitt av en enkelt celle tatt gjennom et transmisjons elektronmikroskop ved 25 000x. En kan tydelig se den tykke ytre cellevegg.

Mange forskere aksepterer at kometer kan inneholde organiske materialer, og noen få av dem argumenterer også for at livet på Jorden kan ha startet som følge av dette, den såkalte pansperm teorien. Men de fleste mener at Louis gjør et alt for stort logisk hopp ved å koble det røde regnet til en komet.

På sin side er Louis urokkelig. "For dem som hører teorien om at dette er noe som har kommet fra en komet, er det naturlig at de forkaster den", avslutter han. "Med mindre folk forstår argumentene, vil de tenke at utenomjordisk regn er fullstendig umulig".

Som støtte for sin teori fikk han en artikkel antatt i det anerkjente tidsskriftet *Astrophysics and Space Science*, som kom ut i januar i år. □

Kilder:

"The Red Rain Phenomenon of Kerala and its Possible Extraterrestrial Origin", Godfrey Louis og H. Santosh Kumar, *Astrophysics and Space Science*, 1. januar 2006
The Observer, <http://observer.guardian.co.uk/>, 5. mars 2006
 Wikipedia

Fortsatt fra side 6

måte, dukke opp, gli mot sør, og bli borte fire ganger på rad.

Oppklaring

Lørdag 19. august skriver *Trønder-Avisa* en artikkel om mystiske lysfenomen over Steinkjer. Undertegnede ble også intervjuet, og kommenterte saken med at UFO-NORGE var interessert i å komme i kontakt med flere som hadde sett lysene.

Tirsdag 22. august hadde avisen en ny ar-

tikkel som avslører lysfenomenene. En anonym innringer hadde merket seg reaksjonene i avisen, og innrømmet at det var han og konen som var opphavet til det hele.

Rapportsentralen var på besøk hos ekteparet søndag 11. september. Roar Haug og hans thailandske kone, Aree Malisan Haug (bilde under), hadde importert varmluftsballonger fra hennes hjemland. I Thailand kalles ballongene "Lâm Lai" (oversatt uttale). De finnes i ulike størrelser, og sendes opp for å markere et ønske om god helse, vinne i tipping, eller minnes de døde.

Ballongene som ble brukt på Steinkjer var ca. 60 cm. i diameter, og en drøy meter høye. Nederste del av ballongen har en ring av tynn bambus. På denne ringen er det festet to tynde ståltråder som et kryss. Selve ballongen er laget av tynt silkepapir som er limt på den tynne bambusringen. En rull med vokset papir (ligner en taperull) utgjør brennelementet. Dette festes nederst i midten av ballongen på

Fortsettelse på side 29

Fortidens forvandlere

Av Clas Svahn

Bøkene hans er solgt i mer enn 60 millioner eksemplarer og blitt oversatt til 32 språk. Sveitseren Erich von Däniken har forandret vår måte å se på verden. ”Jeg er sikker på at Jorden er blitt besøkt av astronauter fra andre planeter”, sier han. *UFO-Aktuellt*s Clas Svahn har truffet ham i hans temapark i Interlaken.

Erich von Dänikens arbeidsrom er som en drøm der det ligger plassert omkring navet til Mystery Park, fire etasjer over bakken. Panoramavinduer er plassert 360° rundt hele kontoret og utsikten tar pusten fra en, med snøkledd alper og grønne enger så langt man kan se.

Møtet med den kjederøkende mannen midt i mot meg føles nærmest surrealistisk.

Uten at han vet det har han påvirket mitt liv fra den gang min mor og far gav meg hans første bok *Uløste gåter ur mänsklighetens förflutna* [*Erindringer om fremtiden*, red. anm.] på julaften i 1973. På drøyt 200 sider, uten en eneste illustrasjon, trollbandt han meg og millioner andre lesere med sine teorier om landingsbaner i Perus ørken, enorme steinmonumenter hos inka-folket, Påske-

øyenes merkelige statuer og fortellinger fra Bibelen som alle syntes å peke mot at Jorden en gang i fortiden har hatt besøk av astronauter langveisfra fra solsystem bortenfor vår kjennskap. Fortidens astronauter. Et begrep som var helt nytt, men som snart skulle bli et kjennetegn ved von Dänikens.

Erich von Däniken fikk en streng katolsk oppdragelse. Men religion var ikke noe som

Foto: Clas Svahn

den unge Erich var særlig interessert i og i dag beskriver han seg selv som "en ikke spesielt snill gutt". Til slutt ble foreldrene lei av sin ustyrlige sønn og sendte ham til en jesuittisk internatskole i Freiburg. Paradoksalt nok var det her Erich von Däniken fikk interesse for verdensreligionenes helleige skrifter og hva disse egentlig beskrev. En interesse som ledet ham rett inn i den alternative virkeligheten som i dag omfattes av millioner av hans tilhengere.

- I seks år studerte jeg latin og gresk og det var da jeg arbeidet med å oversette deler av Det gamle testamentet at jeg begynte å tvile på min egen religiøse overbevisning, sier han. Jeg undret på om det fantes andre kulturer

som hadde liknende beretninger som de hebraiske.

Naboen til jesuittskolen var Freiburgs universitetsbibliotek og det var der Erich von Däniken begynte å tilbringe stadig mer av sin tid. Her leste han bøker om hvordan religionene oppstod, arkeologi, mytologi, men også filosofer som Friedrich Nietzsche, Immanuel Kant, Arthur Schopenhauer og Ernst Haeckel. Noen jevnaldrende å diskutere med hadde han ikke. Han måtte vente til han var 22 år før han for alvor begynte å debattere med andre i samme alder.

- Mens mine kamerater spilte fotball satt jeg i biblioteket, sa han tørt?

16 år gammel oppdaget Erich von Däniken at mange religioner inneholdt beskrivelser av hvordan guder hadde kommet ned fra himmelen, undervist menneskene og siden avgitt et løfte om å vende tilbake igjen. Gudenes makt over menneskene var stor og deres kunster inngav frykt og dyrkelse. Men Erich lette etter annet, noen utenomjordiske fantes ikke i hans verdensbilde. Ennå.

- Men en dag stilte jeg meg spørsmålet om disse beretningene bare var påfunn, visjoner, drømmer eller kanskje virkelige beskrivelser. Og om de var det, hva handlet alt egentlig om? Kunne det være besøkende fra andre planeter?

Bibelen åpnet øynene hans

Vendepunktet kom gjennom Bibelen. En av Bibelens tre store profeter hadde en visjon nesten 600 år før Kristus og denne kom til å ryste Erich og få ham til å stille helt nye spørsmål.

- Det som fikk meg til å se andre muligheter var profeten Esekjels visjon der han beskriver, og det er viktig, hvordan han med egne øyne ser hva som skjer når skyene åpner seg og en farkost kommer ned. Han kaller farkosten for Herrens herlighet, han anvender aldri ordet Gud. Når han beskriver farkosten i minste detalj, benene, vingene, støyen som vingene forårsaker og sammenligner det med lyden fra en foss gjør han det i første person, som et øyenvitne. Så spørsmålet var om Esekjels løy eller hva han egentlig snakket om? Var det Gud han så eller ble han ledet på villspor? Esekjels kunne jo ikke forstå teknologi. Så han et UFO?

- Det samme gjelder om man leser Enoks bok i Det gamle testamentet. Der beskriver Enok hvordan 200 himmelske voktere stiger ned på det hellige fjell og begynner å undervise ham – han var 12 år da det skjedde – på deres språk. På denne måten blir Enok tolk mellom disse vesenene fra himmelen og hans eget folk. Enok er den eneste som kjenner navnet på disse vesenene og han vet til og med hva noen av dem arbeider med. En av dem lærte Enok hvordan man skulle se på

stjernene, en annen hvordan man utvinnet jern og foredle det. Hva får vår vidunderlige religion ut av alt dette? Jo, at han har hatt en visjon av himmelen! Ren psykologi, altså - og det rene sprøyt, slik jeg ser det.

Da Erich tok opp sine funderinger med jesuittene aksepterte de hans uvanlige spørsmål og oppmuntret ham til å fortsette å studere emnet. I dag påstår Erich von Däniken å være dypt troende og ber hver dag. Hans gud er en åndelig gud og behøver ingen farkost å fly rundt i, påpeker han. Men noen forbindelse mellom disse gudene og fortidige besøkende fra andre planeter så han ikke før han fylte 24.

- Alle var i mot det, sier han og ler. Min far var helt i mot mine idéer. Min mor som var et vanlig og enkelt menneske sa at det viktige var at jeg ikke mistet min tro på Gud. Mange syntes at det var det rene galskap.

Slik begynte det altså. I dag er Erich von Däniken 70 år [født 14. april 1935, red. anm.] og jeg fikk selv muligheten til å være med på et av hans tre fødselsdagskalas. En heidundrende fest i hans egen konstruksjon Mystery Park der flere hundre gjester minglet mens lokale notabiliteter vartet opp med presanger. Den sjette mannen på Månen, Edgar Mitchell [se også intervju i UFO nr. 2 2006, red. anm.] kom kjørende ut av en røyksky som fra et landet UFO og selv om den spesialkonstruerte trehjulingen kjørte seg fast i leiren ble ankomsten en suksess. Festens midtpunkt skinte om kapp med TV-kameraenes lyskastere mens hans kone og datteren Cornelia samlet seg omkring ham.

Jobbet som hotellsjef

Erich von Däniken kommer fra en familie av hotelleiere og det var i denne bransjen han selv begynte etter skolen var slutt.

- Da jeg skrev *Erindringer om fremtiden* i 1966, den kom ut på tysk i 1968, var jeg sjef for et førsteklasses hotell i Davos. Der satt jeg med 435 sider som ingen ville utgi. Jeg sendte manuset til 20 store tyske forleggere, men fikk det tilbake fra alle. Men en av stamgjestene var doktor Thomas von Randow som da var vitenskapsjournalist i avisen Die Zeit. Jeg satt ofte og diskuterte med ham i baren og en dag sa han, "Erich, du må skrive en bok!" Jeg svarte at jeg allerede hadde skrevet en, men ikke fikk den utgitt. "Jeg vet om en som kan få den utgitt", svarte han.

- Thomas von Randow ringte til et forlag, som allerede hadde refusert manuset en gang tidligere, men det sa jeg ikke til ham. Jeg glemmer aldri den samtalen. "Hør Erwin", sa han, "jeg har en ung sveitser sittende foran meg, som har skrevet en totalt vannvittig bok, men

Fortsettelse på neste side

Hengende steiner. Den ytre ringen på Mystery Park inneholder blant annet en utstilling om steinmonumenter.

mannen selv er ikke vannvittig. Du burde kanskje lytte til ham". Tre dager senere var jeg på Econforlaget i Düsseldorf og resten er historie.

De 435 sidene ble kuttet ned av forlaget og Erich von Däniken fikk som så mange andre nybegynnere klart for seg at hans manus trengte en ordentlig gjennomgang.

- Jeg gikk med på hva som helst, så glad var jeg for at noen ville utgi boken, sier han. Jeg hadde undertegnet en avtale med djevelen om de hadde forlangt det. Av mine 435 manussider ble det til slutt 226 sider trykket bok.

Boken ble en suksess og begynte å gå som føljetong i tidsskriftet *Die Welt Woche* syv uker før den kunne kjøpes i Sveits. De første

5000 eksemplarene ble på denne måten solgt før boken kom i bokhandelen.

Første besøk i Egypt

I *Erindringer...* blandet von Däniken slikt han hadde lest i sin tid hos jesuittene med idéer om at fortidige besøkende en gang hadde hjulpet jordmennesker med å bygge opp sine høykulturer. En av de viktigste impulsene til boken var en reise til Egypt som han gjorde som 19-åring – et land som han senere har reist tilbake til utallige ganger. Bare noen dager før jeg treffer ham på hans kontor i Interlaken har han vært der og skal tilbake igjen i løpet av få uker.

Det var det aller første besøket som trolbandt ham og flere ganger i løpet av vår

samtale nevner han Egypt som det kanskje viktigste landet når det gjelder hans jakt på bevis. Der så han, sammen med en egyptisk klassekamerat, et gravkammer nær Sakkara der noen kjempesvære sarkofager hadde innesluttet de mumifiserte kroppene etter Apisoksene. Men da Erich tittet ned i dem oppdaget han at de var tomme og guiden kunne ikke svare på spørsmål om hvor oksene hadde tatt veien.

- Min nysgjerrighet var vekket og jeg begynte å forske på hva som hadde hendt. På Louvremuseet i Paris kunne jeg lese egyptologen August Mariettes håndskrevne nedtegnelser fra da han oppdaget gravene. Da han åpnet en av sarkofagene var den fylt med til randen med bitumen (asfalt) og tusenvis av knuste knokler.

- Dette var mitt første mysterium! De gamle egypterne balsamerte alt mulig. Hvorfor hadde man konstruert underjordiske tunneller, tusenvis av kilometer fra Aswan, transportert de enorme granittkistene og polert dem – bare for å fylle dem med brukne bein dyppet i asfalt. Det finnes ingen resong og rimelighet i dette.

Pågrepet av Interpol

Erich von Däniken har blitt anklaget for utallige saker, blant annet for å ha underslått penger i løpet av sin tid som hotelldirektør. Rett på sak spør jeg ham om hva som i følge ham hendte da han ble arrestert i 1968.

- Jeg hadde akkurat kommet tilbake fra en ekspedisjon til Sør-Amerika da jeg ble arrestert av Interpol i Østerrike anklaget for "bedrageri", et skattebedrageri som jeg aldri hadde begått, sier han mens han lener seg fram som i et forsøk på å få meg til å forstå. Men jeg ble dømt. Senere startet det sveitsiske parlamentet en underskriftskampanje og etter ett år og åtte måneder ble jeg sluppet fri. Syv år senere ble anklagene frafalt av høyesterett.

Erich von Däniken mener at politiets inngripen og dommen hang sammen med den enorme suksessen hans første bok hadde hatt i Sveits og Tyskland. Mange var misunnelige. Men hvem som fremsatte anklagene vet han ikke.

I dag behøver ikke Erich von Däniken å bry seg om hva omverdenen synes om ham eller hans teorier og fortsetter uførtørdent sin reisevirksomhet. Som kronen på verket bygget han en temapark der teoriene hans skulle lokke folk fra hele verden. Mystery Park ble anlagt i utkanten av byen Interlaken i et postkortlandskap som blant annet lokket "engangs-Bond", George Lazenby, som før omkring i området i filmen "I hennes majestets hemmelige tjeneste".

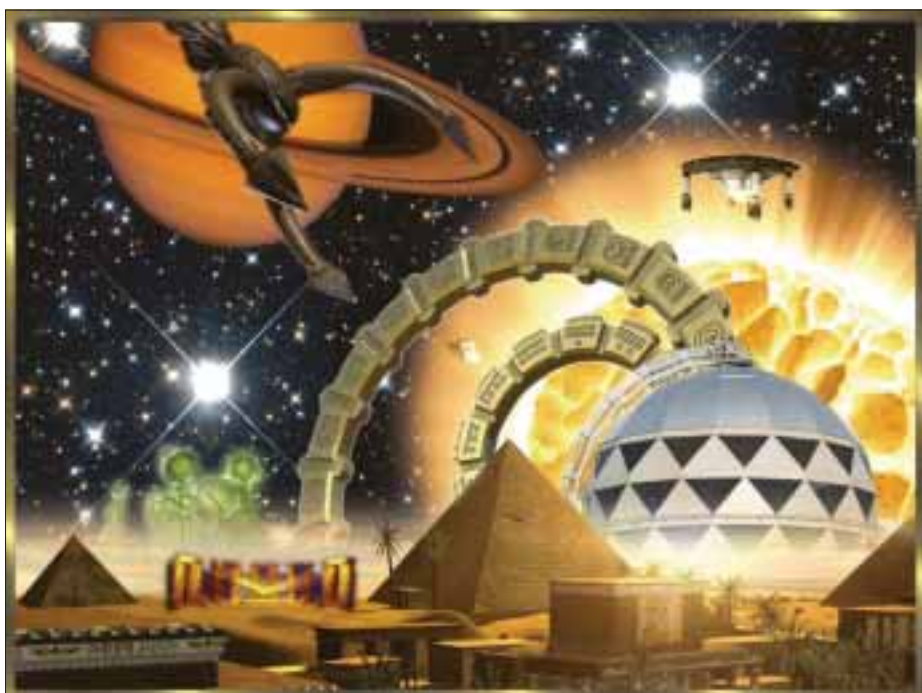
Hele anlegget kretser omkring von Dänikens teorier og er oppbygget i to ringer rundt et nav. Fra den ytre ringen går det ut syv pavil-

Steinellen fra Palenque ble omslagsbilde på von Dänikens første bok. Nå finnes den som kopi i Mystery Park.

Over: Oversiktsbilde over Mystery Park. Av noen kalt "et kulturelt Tjernoby!"...
Under: Illustrasjon som viser temaer behandlet av Erich von Däniken og vist i Mystery Park.

jonger: Vimana, Orient, Maya, Megastones, Contact, Nazca og Challenge. Der får de besøkende se lys- og bildeshow som ikke sjelden inkluderer vakre lasereffekter, som i Megastones der Stonehenge står i sentrum for den suggestive beretningen.

For å få utbytte av attraksjonene må man sette på seg de informasjons hodetelefonene som blir tilbudt ved inngangen. Men når jeg vandrer rundt den ytre ringen, med så mange besøk som det var muligheter til inn i paviljongene, ble jeg slått av hvor lite von Däniken egentlig velger å vise frem. Hvor få bilder og hvor lite informasjon som gis plass. På en måte blir parken for enkel for alle dem som kjenner til von Dänikens teorier og alle de spørsmål som har oppstått etter de ble publisert.

Dårlig økonomi

Fra von Dänikens kontor i den store kulen i midten av parken kan vi se hele anlegget som på tross av sitt påkostede ytre lokker alt for få besøkende og som nå sliter med så store økonomiske problemer at man blir tvunget til å skrive ned antall besøkende i sommer [2006, red. anm.]. Det snakkes til og med om konkurs. Men det er ikke om dette vi snakker om i løpet av den drøye timen som intervjuet varer. I stedet for spør jeg ham om hvordan han ser på den innflytelsen hans bøker har hatt på vår måte å se på verden, hvordan tanken på at vi faktisk kan ha hatt besøk fra andre verdens astronauter for svært lenge siden har fått feste i vår vestlige tenkning.

- For noen millioner mennesker har jeg forandret deres måte å tenke på. De ser det som en mulighet at vi kan ha hatt besøk utenfra og det får meg til å føle meg bra. Men jeg har egentlig aldri vært ute etter å ha rett, etter å bevise noe, ikke i det hele tatt. Jeg føler meg mer som et barn som hele tiden finner nye fascinerende ting og roper på mamma og pappa for at de skal komme og se. Men tar jeg feil så er det OK.

"Jeg er svært stolt og takknemlig for det", sier han og tenner igjen en Camel med filter. Men plutselig virker det som han blir slått av en kritisk tanke og bøyer seg igjen fram mot meg.

- Samtidig som jeg er stolt over det jeg har fått utrettet må jeg medgi at jeg har gjort en masse feil. Min første bok inneholder flere deler som jeg aldri hadde skrevet om igjen. Men når man er ung er man fylt av entusiasme og mangler selvkritikk. Du tror på alt mulig sprøyt som du hører og leser, selv det som står i den vitenskapelige litteraturen.

Når jeg ber ham gi meg et eksempel nevner han umiddelbart jernstolpen i New Delhi,

Fortsettelse på neste side

Fortsetter å reise. På tross av sine 70 år er Erich von Däniken fremdeles på reisefot mesteparten av året. Jakten på det endelige beviset fortsetter.

Foto: Clas Svahn

stolpen som aldri rustet. I hans første bok beskriver han den som "en gammel jernstolpe som ikke inneholder verken fosfor eller svovel og derfor heller ikke kan nedbrytes ved forvitring".

- Jeg påsto at stolpen antageligvis var utenomjordisk og at noen hadde plassert den der. Men det viste seg at den rustet likevel! Så hva kan man gjøre... Og da jeg var ung og besøkte Aswan i Egypt kom jeg til en liten øy som heter Elefantine. Guiden fortalte meg og min skolekamerat at øyen hadde fått sitt navn ettersom den så ut som en elefant hvis man så den fra luften. Senere fant jeg ut at det bare var tullprat. Navnet kommer fra at den fantes elefanter på øyen en gang i tiden.

Men til tross for von Dänikens snakk om synder i ungdommen så gjentok han også påstandene om den indiske jernstolpen i boken *Hva gudene sådde* fire år senere og meg bekjent har han aldri bekymret seg med å opplyse sine lesere om hvordan det egentlig henger sammen.

I dag sier han at han vet bedre og takker sine mange kritikere for at han kan legge en del av sine oppdagelser til side. "Kritikere er ikke bare motstandere, de fleste er ærlige og har bare en annen oppfatning."

Man lærer av sine feil og å ikke gjenta sine feil, sier han. Og i begynnelsen, de første 10-20 årene, fikk jeg tåle mye hard kritikk siden jeg tok feil på en del punkter.

Erich von Dänikens kritikere har ikke vært nådige. I boken *Uløste fortidsgåter* viser Gerhard Gadow hvordan von Däniken har plukket idéer og hele stykker fra andre forfatteres bøker, i *Däniken i søkelyset* slår Willy Wegner ned på mangelfull kildekontroll og uviljen til å se alternative forklaringer, i *Space Gods Revealed* viser Ronald Story hvordan Påskeøyens statuer kunne reises opp uten høyteknologi, at fader Crespis gullskatt består av billige metallobjekter og at Palanque-astronauten ikke er en astronaut. I tillegg, i boken *Crash go the Chariots* og dens oppfølger *The Chariots still Crash* knuser Clifford Wilson i stykker mange av fortidsastronautene til høyst jordiske guder og at Sodom og Gomorras ødeleggelse ikke var en atombombe, men et jordskjelv som i sin tur antente oljen og svoelet under byene. Og så er det spørsmålet om tunnelene i Ecuador. Har han virkelig vært nede i dem? Ingen annen påstand har flere satt spørsmål ved enn den om de fantastiske tunnelene i Ecuadors jungler, som von Däniken fortalte om i *Hva gudene sådde*. Her finnes gullkledd skjeletter, møbler laget av et ukjent materiale, formstøpte statuer av dyr, tegninger av dinosaurer og et bibliotek av millimetertynne metallplater som synes å inneholde kunnskaper som skulle få menneskeheten til å måpe.

"Jeg har bevis"

Men finnes virkelig alt dette, og mye mer i det enorme grottesystemet? Og var Erich von Däniken og grottenes oppdager Juan Moricz nede og så alt dette?

- Jeg har bevis i form av bilder fra tunnelene, sier han når jeg stiller spørsmålet. Og så begynner von Däniken å fortelle:

- 1971 var jeg i Ecuador og der traff jeg Juan Moricz og hans advokat, og han viste meg veien til en sideinngang til disse underjordiske grottene, det var ikke hovedinngangen. Påstanden om at jeg skal ha vært ved hovedinngangen stammer fra en amerikansk journalist. Der nede, i gangene, fantes gjenstander som beskrevet i boken. Metallgjenstander som lignet gull, kobber, sølv. Juan Moricz sa at alt var gull, "oro, oro, oro". Da jeg hadde skrevet manus til kapittelet om grottene reiste jeg tilbake til Ecuador og viste hva jeg hadde skrevet for Juan Moricz og hans advokat. Begge gikk med på at jeg skulle publisere det. Jeg skal bevise det for deg. 1968 hadde Juan Moricz organisert en ekspedisjon sammen med noen andre, ned i disse grottene. Alle som deltok på ekspedisjonen hadde skrevet under på en avtale som jeg har kopi av her, der de lovet å ikke i tale eller skrift avsløre hva de hadde sett inn i grottene. Og så, tre og et halvt år senere, skriver Erich von Däniken om det.

Det var selvsagt ikke så bra.

Ifølge Erich von Däniken resulterte hans publisering i at han ble angrepet av folk i Ecuador.

- Det er en lang historie, men det jeg skrev er praktisk talt sant. Noen måneder etter min publisering i *Hva gudene sådde* skrev en amerikansk fotograf til meg at han ville gå ned og filme i grottene. Etter noen måneder fikk jeg enda et brev fra ham der han entusiastisk beskrev hvordan han hadde vært der og sett enda merkelige og mer fantastiske ting enn jeg hadde beskrevet. Selv ble jeg selvsagt glad for at ytterligere en person hadde fått se alt. Men filmen ble aldri vist. Senere møtte jeg fotografen på en kafé i Santa Barbara og spurte når filmen hans skulle vises. "Aldri", ble svaret. Han hadde fått en meget stor sum penger for ikke å fortsette med filmprosjektet og han hadde gitt fra seg sine negativer.

- Erich von Däniken går kjapt bort til en bildeskanner. Der seg jeg en svart-hvit kopi av et av bildene fra grotten. Men steinstatuen sier meg ingenting og bildene som finnes i *Hva gudene sådde* har det blitt satt store spørsmålstegn ved. Når jeg spør, henviser von Däniken til fader Crespi som skal ha flere av de merkelige metallplatene i sitt museum. Tross alt dette, som jo må være gode bevis for hans teorier om de bare kunne vises frem, så sier han i neste åndedrag at han egentlig savner virkelige bevis.

- Hva vi savner er bevis i form av gjenstander. Gjenstander som utvilsomt er utenomjordiske. Visst har vi fantastiske gjenstander som gravsteinen i Palanque som jeg synes er helt fantastisk. Men det er i de gamle skriftene, spesielt fra India og Enoks bok, hvor alt beskrives nøyaktig. Her er tekstene fulle av romskip, vimanaer, men den tolkningen som er blitt gjort av tekstene er bare tull. Ja visst, de som oversatte tekstene for 50-100 år siden var sikkert flinke personer, men de hadde ingen anelse om romskip. Da de beskrev noe som kom ned fra himmelen med stort rabalder og røyk, så oversatte de det med "en tropisk storm". Latterlig! Disse gjenstandene kom med informasjon, de talte til menneskene.

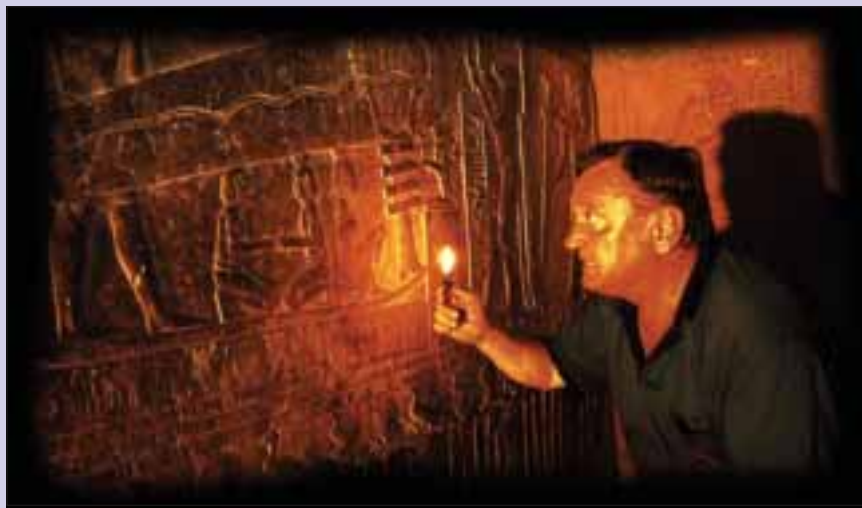
Vanskelig å finne bevis

Så hvorfor finnes det da ikke noe bevis tross alle år med reising og skrijving? Eller anser han at det tross alt finnes? Erich von Däniken ler og konstaterer at han ville trengt minst én time på å svare på det spørsmålet. Isteden plukker han fram en liten globus og vrir på den.

- Hvor skulle bevisene kunne finnes? Tre fjerdedeler av planeten er dekket av vann. Om en gjenstand havnet i vannet kan vi bare

Fortsettelse på neste side

"Welcome to the World of Mysteries of Erich von Däniken"

Erich von Däniken har hatt en formidabel bokproduksjon de siste 40 år. Her er en liste over hans utgivelser om fortidens guder på tysk (33 stk.):

- *Erinnerungen an die Zukunft*, 1968
- *Zurück zu den Sternen*, 1969. Econ, 1986
- *Aussaat und Kosmos*, 1972
- *Meine Welt in Bildern*, 1973
- *Erscheinungen*, 1974
- *Beweise*, 1977
- *Erich von Däniken im Kreuzverhör*, 1978
- *Prophet der Vergangenheit*, 1979
- *Reise nach Kiribati*, 1981
- *Strategie der Götter*, 1982
- *Der Tag an dem die Götter kamen*, 1984
- *Habe ich mich geirrt?*, 1985
- *Wir alle sind Kinder der Götter*, 1987
- *Die Augen der Sphinx*, 1989
- *Kosmische Spuren*, 1989
- *Die Spuren der Außerirdischen*, 1990
- *Die Steinzeit war ganz anders*, 1991
- *Außerirdische in Ägypten*, 1991
- *Die Rätsel im alten Europa*, 1991
- *Der Götter-Schock*, 1992
- *Neue kosmische Spuren*, 1992
- *Raumfahrt im Altertum*, 1993
- *Das Erbe von Kukulkan*, 1993
- *Auf den Spuren der Allmächtigen*, 1993
- *Fremde aus dem All, Kosmische Spuren: neue Funde, Entdeckungen, Phänomene*, 1995
- *Der jüngste Tag hat längst begonnen*
 - *die Messiaserwartung und die Außerirdischen*, 1995
- *Botschaften und Zeichen aus dem Universum*, 1996
- *Das Erbe der Götter*, 1997
- *Zeichen für die Ewigkeit - das Rätsel Nazca*, 1997
- *Im Namen von Zeus*, 1999
- *Die Götter waren Astronauten*, 2001
- *Jäger verlorenen Wissens*, 2003
- *Geheimnisse versunkener Welten*, 2003 (Lydbok moderert av Rainer Holbe)

I tillegg har han også skrevet tre underholdningsromaner. Bøkene er oversatt til 32 språk og er pr. 2006 solgt i et totalopplag på 62 millioner eksemplarer. I tillegg til flere TV-serier, er det laget to helaftens filmer etter hans bøker:

- *Erinnerungen an die Zukunft* (Erindringer om fremtiden)(1970 - Regi: Harald Reinl). Nominert til Oscar for beste dokumentarfilm i 1971.
- *Botschaft der Götter* ("Gudenes budskap")(1976 - Regi: Harald Reinl og Charles Romine (engelsk versjon)). I den engelske versjonen var William Shatner (*Captain Kirk* fra TV-serien *Star Trek* i 1960-årene) kommentator.

På nett. Mystery Parks hjemmesider og en poster for World Mystery Forum; sistnevnte en konferanse som avholdes årlig i MP, der Edgar Mitchell var gjest i fjor.

glemme det. En annen del er de isdekte polene. Skulle en gjenstand havne i isen så kommer vi ikke til å finne det. Andre områder er dekket av ørken. Ikke vil vi finne noe der heller. Resten er grønt som Sveits, Mellom-Amerika og så videre. Skulle en gjenstand ha landet der, ville den være dekket av trær og jord for lenge siden. I dag kan vi finne ruiner fra Romerriket 30 meter under overflaten.

- Sjansene for tilfeldigvis å finne noe er ikke store. Men jeg tror at de utenomjordiske visste dette og bevisst la igjen noe, kanskje som en gave til noen. Disse gjenstandene eksisterer fremdeles. Men de holdes gjemt av våre religiøse samfunn. De kjenner til dem, men er ikke bevisst om at det dreier seg om utenomjordiske gjenstander. For dem er det relikvier eller gjenstander fra deres egen gud.

Beviset som det ikke kan settes spørsmålstegn ved. Det er det som driver Erich von Däniken. Muligheten for å finne en gjenstand som entydig viser at Jorden har vært besøkt av romreisende.

Det endelige beviset. Og med det mener jeg en gjenstand. Det finnes steder der beviset kan eksistere, men de er meget, meget vanskelige å besøke. Det er ikke vanskelig rent fysisk, men religion og politiske systemer hindrer meg. Samtidig har jeg helt andre kontakter over hele verden enn jeg hadde når jeg var ung. Så det er lettere å komme nær noen av disse gjenstandene enn det var for 20 år siden. Jeg snakker om Egypt, Etiopia og mayakulturens gamle rike. Og Japan, men til det stedet finnes det ingen mulighet til å reise. Det er en hellig grav som tilhører Jimmu Tenno, den første japanske keiseren.

Speil kan gi svaret

Jimmu Tennos historie, eller Iware-Biko som han egentlig het, er også Japans historie. År 660 f.kr. skal han ha grunnlagt Japan og til-

hører nå den japanske mytologien. Da ansås han som en gud.

- Jimmu Tenno hadde et speil som han hadde fått fra sin himmelske far. I det speilet kunne han se hva som hendte på alle de tusentalls øyene i riket. Da han døde ble han begravd sammen med speilet. Så det ligger der. Det er frustrerende, sier Erich von Däniken.

Har dine teorier forandret seg gjennom årene? Du sier det finnes ting du ikke burde ha skrevet?

- Nei, det dreier seg bare om detaljer som ikke er viktige. Tvert imot har jeg blitt stadig sikrere på at denne planeten har vært besøkt av utenomjordiske vesener for tusenvis av år siden og at det er ut fra disse besøkene våre religioner og legender har kommet.

- Men om du spør meg om de besøkende fortsetter å komme hit i dag så er jeg ikke sikker. Det er ditt emne! Men det virker som om vi, fra tid til annen, er under observasjon, noen holder øye med oss. Du kjenner sikkert til John Mack og hans arbeide med abductions. Det var noe som jeg mente bare var tull – inntil jeg møtte John Mack selv. Vi tilbrakte fem dager sammen og han overbeviste meg om at ikke alt var som det skulle. Selv om 97 % av alle som påstår å ha blitt kidnappet er idioter så skjer likevel virkelig abductions.

Finnes det steder på Jorden som du ikke har besøkt, men som du gjerne skulle likt å reise til?

- Kina, dit har jeg aldri kunnet reise. Det har vært for komplisert. Jeg ville ha undersøkt noen saker som har med genetikk å gjøre, men glem det. Ellers er Egypt en historie uten slutt. Alle dateringer fra og med Keops og bakover er feil! Egyptologi er vidunderlig etter det fjerde dynasti, men før dette er det bare myter og legender.

- Keops er et av de viktigste monument-

ene, ikke bare selve pyramiden, men like mye dens historien og hva som ligger bak den. For bare noen måneder siden ble en ny gang, 80 meter ned, oppdaget under grunnvannspeilet. Inne i den finnes en sarkofag som er større enn selv gangen. Nå påstår man at det skulle være Osiris' sarkofag, noe som er latterlig! Osiris er en gud. Og ettersom sarkofagen er større enn gangen må det finnes en annen vei inn. Jeg kommer til å besøke stedet innen et par måneder. Og jeg håper å få tatt noen forbudte bilder!

Noen ny bok i løpet av 2006 blir det ikke. Von Däniken sier at han har lagt ned så mye arbeid på å skrive alle tekstene til Mystery Park, pluss en bok om parken sammen med sin datter Cornelia, som besøkende kan lese. Cornelia er journalist og har to barn.

Hva har du egentlig fått ut av ditt arbeid personlig?

- Ingenting. Jeg er den samme dumme idioten som jeg var for 40 år siden. Jeg har de samme vennene og har vært gift med samme hustru i 45 år.

Og så var det det der med UFO. Et spørsmål han sjelden berører i sine bøker. I boken *I kryssforhør* besvarer han noen spørsmål på sidene 53-54. Der stiller en tilhører spørsmålet "Hva mener du om UFOer?" von Däniken svarer diplomatisk at han ikke vet hva UFO er, men at det kan dreie seg om en rekke ulike feiltolkninger, som værballer, nye hemmelige flytyper med mer, og avfeier kategorisk at en tallerken skal ha krasjet i USA og blitt tatt hånd om av militæret. "Jeg har en velvillig, men kritisk innstilling til alt sammen", sier han i boken.

Når jeg spør han om samme sak blir svaret:

- Jeg har aldri sett et UFO og jeg er redd de flyr av gårde når Erich von Däniken kommer.

Erich von Däniken har rukket å bli 70 år. "Gudene elsker meg, jeg drikker og røyker og har det bra", sier han når vi skiller lag. Og slik ser det også ut til å være. Tross all kritikk og alle avsløringer om bløff og feil så har den kompakte sveitseren ridd av alle stormer.

Spørsmålet er om hans temapark kommer til å gjøre det samme. □

Kilder:

UFO-Aktuellt, nr. 1 2006

Wikipedia

Erich von Dänikens hjemmesider, www.daeniken.com

Mystery Parks hjemmesider, <http://www.mysterypark.ch/>

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne og Mentz Kaarbø

Ferganamaleriet slik den vanligvis fremstilles. Denne tegningen påstås i flere av Erich von Dänikens bøker å være et klippemaleri fra Fergana i Usbekistan. Man behøver ikke å ha mye fantasi for å se en moderne astronaut og en flygende tallerken på det et par tusen år gamle maleriet. Bildet er likevel beskåret og sannheten en annen.

Dänikens bombesikre bevis

Av Ole Henningsen, SUFOI

I Erich von Dänikens bok *Gudenes spor* vises et hulemaleri med et svevende objekt på himmelen og en astronaut under. Men hvor godt er dette beviset? Var gudene virkelig astronauter?

Fortellinger om uvanlige observasjon er av himmelfenomener har forekommet siden tidenes morgen. Mange mennesker er overbeviste om at besøkende fra andre planeter har stått bak flere av de store bygningsverkene i fortiden, like som fremskritt og oppfinnelser hos gamle sivilisasjoner på Jorden. Våre forfedres guder var egentlig romvesener.

En av de fremste talsmenn for denne teorien er den nå 71 år gamle sveitseren Erich von Däniken, som har brukt de siste 40 år på å skrive bøker, produsere filmer og TV-serier. von Dänikens bøker har blitt oversatt til 32 språk og har et totalt opplag som overstiger 60 millioner [se forgående artikkel, red. anm.].

Det er ikke så ofte man i den senere tid har diskutert von Däniken i seriøse UFO-kretser. Men naturligvis forfektes teoriene hans i mange fora på Internett, der hans "bevis" flourer. Nylig ble det stilt spørsmål i en tysk nyhetsgruppe om et av Erich von Dänikens bevis for fortidens astronauter, nemlig hulemaleriene fra Fergana i Usbeki-

Den ekte Ferganaristningen. Betydelig mindre dramatisk enn tegningen over.

stan. Det vekket min oppmerksomhet, ettersom jeg hadde undersøkt og dokumentert saken allerede for 30 år siden.

I 1972 besøkte Erich von Däniken København, og holdt et ytterst velbesøkt foredrag i forbindelse med lanseringen av en av hans bøker. Tidligere på dagen fikk jeg anledning til å intervju ham, og jeg spurte blant annet om de "bombesikre" bevisene som blir omtalt i hans bok *Hva gudene sådde*, og senere også i en film.

Hulemaleriet syntes å være av et vesen i romdrakt med en farkost som svevet over. Det likner nærmest på en scene fra en science-fiction-film.

Erich von Däniken var ikke særlig meddelssom om saken, men fortalte at han hadde mottatt et foto av hulemaleriet fra den russiske forskeren dr. Zajtsev. Da jeg spurte om ytterligere detaljer ba han meg henvende meg til sekretæren hans og henviste til østerrikeren Peter Krassa.

Da jeg senere fikk tak i et klipp av hule-

Fortsettelse på neste side

maleriet fra Dänikens film, overlot jeg undersøkelsen til en god venn, Svend Aage Iversen. Han hadde tidligere vært involvert i diverse fotoarbeid og undersøkelser for SU-FOI. Iversen henvendte seg i juni 1975 til den danske ambassaden i Moskva med en kopi av fotografiet, og bad om hjelp for å få bekreftet at det faktisk eksisterte. Det gjorde det ikke!

Ukjent for ekspertene

I et brev datert 27. august 1975 svarte ambasadesekretær Chr. Faber-Rod:

Som svar på Deres brev datert 4. juni i år formidler ambassaden nedenfor i egen oversettelse et brev mottatt fra det sovjetiske vitenskapsakademiets institutt for arkeologi: Som svar på Deres brev datert 25. juni 1975 kan jeg meddele at helleristninger av det slaget som vises på fotografiet som vitenskapsakademiets institutt for arkeologi har mottatt er ukjent for våre eksperter på sentralasiatisk arkeologi i Ferganområdet. Dessuten er det ytterst tvilsomt at tegningen kan tolkes innen arkeologiens fagområde. Med dette returnerer jeg fotografiet av tegningen.

Direktør for institutt for arkeologi ved SSSRs vitenskapsakademi (J. N. Zacharuk)

Denne klare benektelsen ble påpekt i en henvendelse til von Däniken, som i et brev datert 10. oktober 1975, gikk litt tilbake på sine påstander:

Takk for Deres forespørsel og Deres interesse for mitt arbeid. Til Deres spørsmål:

1. Den første publikasjonen med det omtalte bildet fra Fergana stammer fra Sputnik, nr 1 1968, trykket i Tyskland (tysk utgave). Her finnes en artikkel av dr. Vjatjeslav Zajtsev sammen med bildet De etterspør.

2. Filmen gjengir bildet i farger, slik som fra dr. Zajtsev i Minsk. Senere har jeg på flere måter forsøkt å få frem flere detaljer om bildet og ha hørt rykter om, påfallende nok fra dr. Zajtsev, at bildet ikke er ekte, men en moderne reproduksjon.

Jeg vet ennå ikke hva som er korrekt. Dessverre har jeg ikke personlig vært i Fergana, da det av politiske grunner ikke har vært mulig å reise som man vil i Russland.

Med vennlig hilsen
Erich von Däniken

W. Dünnenberger, sekretær.

Erich von Däniken tvilte altså ikke på at det dreide seg om en illustratørs tegning til den russiske artikkelen. På tross av dette dukket

Vjateslav Zajtsev var en russisk UFO-etterforsker med stor interesse for teoriene om fortidige astronauter.

det opp en kopi i hans bøker, som attpåtil ble omtalt som et hulemaleri!

For alle som ikke nøyter seg med at "bitene passer sammen", som von Däniken åpenbart gjerne vil, burde et blikk på illustrasjonen tilsi at det ikke har den minste likhet med et gammelt hulemaleri. En utmerket illustrasjon til Zajtsevs artikkel fra 1968 om sendebud fra kosmos, men definitivt intet bevis for at gudene var astronauter.

Tidsskriftet *Sputnik* utkom i noen år i Det Beste-format, og inneholdt populære artikler om russiske forhold. Zajtsevs artikkel stammet opprinnelig fra en russisk almanakk med tittelen "Na susje i na more" ("På land og til havs").

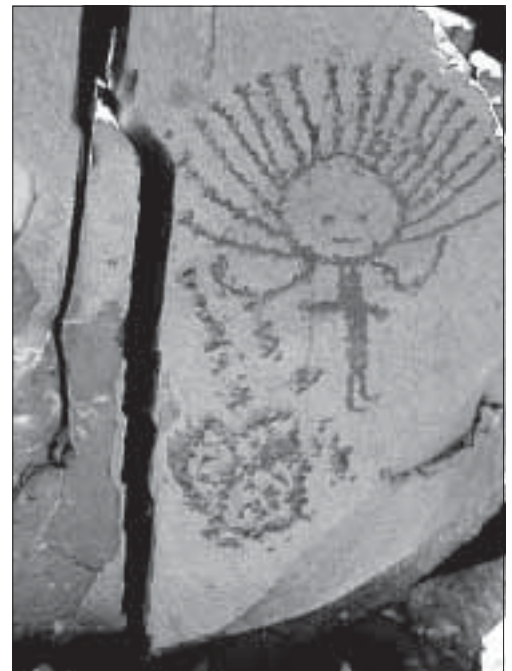
Vjatjeslav Zajtsev hadde for øvrig, etter det som står i den engelske oversettelsen

"Visitors from Outer Space (Science versus Science Fiction)" i mer enn 30 år arbeidet med teorien om at intelligente vesener fra rommet tidligere hadde besøkt Jorden. Han var dessuten forfatter av bøkene "Cosmic Reminiscences in Written Relics of the Past" og "The Evolution of the Universe and Intelligent Beings".

At det dreier seg om en nåtidig illustrasjon til en artikkel bekymrer ikke von Dänikens etterfølgere på bokmarkedet, som ukritisk skriver av tekstene til sitt gamle idol. Det gjelder også tyskeren Michael Hesemann som i *Magazin 2000* (datert januar 1980) under en reproduksjon av det samme bildet skriver "Dette tusen år gamle hulemaleriet viser helt tydelig et UFO og to besetningsmedlemmer". Utrolig!

Her vises hele Ferganamaleriet og da også kunstnerens moderne signatur (innringet). Noe man ikke finner på noe klippemaleri eller ristning.

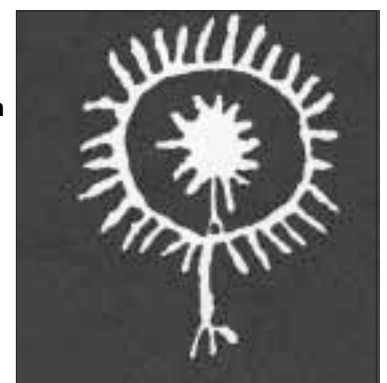

Noen av de titusentalls helleristningene i Ferganafjellene. Også de oppviser lignende attributter rundt hodene som på bildene på side 9. Noen likhet med moderne astronauter er dog vanskelig å se.

Fergana ligger i Usbekistan, nær grensen til Kirgisistan. Noe som har forvirret Erich von Däniken og andre.

Til høyre: En Ferganaristning slik den gjengis i *Vår Viden*.

Ferganamalerier

Den engelskspråklige utgaven av Sputnik var blant annet med et foto av et hulemaleri fra Ferganområdet – et hulemaleri som kan ha gitt opphav til noen av spekulasjonene omkring rommennsker. Og det finnes faktisk gamle hulemalerier i denne delen av verden.

For eksempel nevnes funn av innristede tegn og figurer i Ferganområdet i det popu-

lærvitenskapelige tidsskriftet *Vor Viden* nr. 11 1967/68. Her henvises det til en russisk historiker, Jurij Golenduchin, i følge nyhetsbyrået Tass har tolket noen av tegnene som en kalender. En av illustrasjonene har en viss likhet med det fotoet som Zajtsev benyttet.

Hvis man søker etter informasjon på nettet om hulemalerier i denne delen av verden blir man overveldet av de mange fotografiene fra

området. På http://unesco.org/webworld/news/000125_petroglyphs.shtml beskrives en Unescoekspedisjon til området i 1999 der man registrerte og fotograferte ulike malerier. De mange maleriene er konsentrert rundt Simaly-Tasj som ligger i Ferganadelen av Tian Shan-fjellene i Kirgisistan i 3000-3500 meters høyde. Der finnes mer enn 10 000 hellerist-

Fortsettelse på side 30

Forskere med forklaring på bortførelser

Av Nicholas D. Kristof

I denne artikkelen presenteres en del søvnforskeres syn på fenomenet søvnparalyse og koblingen til bortførelsestraumet (CE-IV). Det er stadig flere forskere innen academia som undersøker dette fenomenet og som prøver å finne en konvensjonell forklaring.

Omtrent en gang hvert år våkner Jean-Christophe Terrillon og føler et ondt og truende nærvær. Frykten iler gjennom ham, og han forsøker å flykte eller skrike. Men han er paralyisert, ute av stand til å bevege seg eller gi lyd fra seg. Det ringer i ørene og det føles som om en tung vekt ligger på brystet hans, slik at det er tungt å puste. "Jeg føler et intenst trykk i hodet, som om det er i ferd med å eksplodere", sier Mr. Terrillon, som er en kanadisk fysiker som driver forskning i Japan. Av og til blir han transportert oppover, slik at han ser ned på sin egen kropp, eller kastet gjennom en lang tunnel. Slike episoder er skremmende, selv for en forsker som ikke tror på onde ånder.

"Søvnparalyse" kalles lidelsen som er resultatet av en manglende kobling mellom hjerne og kropp i det en person er i ferd med å sovne. Lidelsen viser seg å være vanlig, og minst halvparten av oss har eller kommer til å oppleve følelsen en gang i løpet av livet. I tillegg tror et økende antall forskere at søvnparalyse kan forklare mange gamle historier om hekser og moderne myter om bortføringer.

"Jeg tror det kan forklare påstander om hekseri og bortføring av romvesener", sier Kazuhiko Fukuda, som er psykolog ved Fukushima-universitetet i Japan, og ledende ekspert på søvnparalyse. Forskningen i Japan har hatt et forsprang fordi søvnparalyse er velkjent blant japanere, som kaller det "kashibari". "Vi ser på det som noe naturlig, men i Nord-Amerika har ikke befolkningen

kunnskap om konseptet", sier professor Fukuda. "Så det kan være nærliggende for dem å tro at 'Aha, det er en bortføring'". Man trodde tidligere at søvnparalyse var en sjelden tilstand. Men nyere forskning i Kanada, Japan, Kina og USA viser at det kan ramme 40-50% av befolkningen en gang, og en studie fra Newfoundland i Kanada oppdaget at 60 % av befolkningen hadde opplevd det.

Der, som i Japan, har befolkningen et navn på det, og det er derfor mye lettere å forklare det når det skjer. Det kalles her "old hag" [gammel kjerring, red.anm.] fordi det assosieres med å få besøk av en gammel kjerring eller heks som sitter på brystet til den sovende, og av og til holder hendene rundt halsen til en.

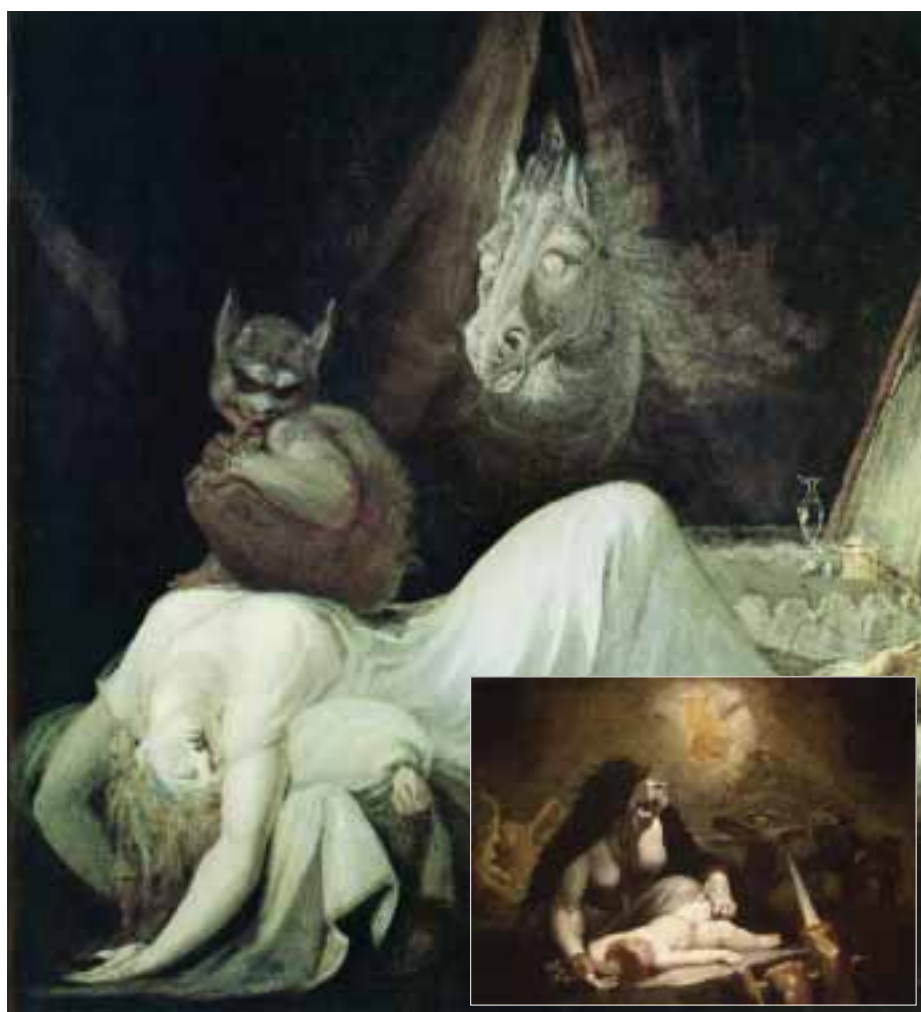
Søvnparalyse ser ut til å ha blitt beskrevet allerede i oldtiden, i en scene fra Moby Dick

og muligens også i et maleri fra det 18 århundret av Henry Fuseli; *Marerittet*. Dette viser en troll-liknende skikkelse som sitter på magen til en sovende kvinne. Det som slår en er at selv om symptomene på søvnparalyse vanligvis er veldig like, er tolkninger og hallusinasjoner ofte veldig forskjellige. Europeere ser ut til å ha tolket søvnparalyse i gammel tid som overfall eller bortføringer gjort av hekser som tar dem med på en tvungen tur på kosterkaftet. Kineserne kaller det "gui ya" - spøkelsestrykk, og tror at det er et spøkelse som overfaller de sovende.

På De vestindiske øyer ble søvnparalyse kalt "kokma", som betyr en spøkelsesbaby som hopper på den sovendes bryst og angriper halsen. I det gamle Japan ble det noen ganger tolket slik at en stor djevel hadde plas-

Denne artikkelen gir ikke nødvendigvis det endelige svaret på bortførelsestraumet, slik det er rapportert av tusenvis av mennesker over store deler av verden. Til det er fenomenet for komplekst og sammensatt, med adskillig flere fasetter enn det som tilsynelatende kan forklares ved søvnparalyse alene, noe som også påpekes i artikkelen. Det er likevel svært interessant at stadig flere "mainstream" forskere tar tak i fenomenet (omenn indirekte) og kan foreta en strengt vitenskapelig tilnærmingssåte.

RED.

Maleriet *Marerittet* av Henry Fuseli. *Innfelt: Nattheksen* av samme maler.

sert en fot på den sovende.

"Folk vil bruke den mest plausible forklaringsmodellen for å forklare en opplevelse", sier Al Cheyne, professor II i psykologi ved universitetet i Waterloo i Canada. "Troll eller hekser hører ikke lengre med i en plausibel forklaringsmodell. Men romvesener hører samtiden til og mer plausibelt for det moderne menneske. Så en flytur på kosterkaft er erstattet av teleportasjon til et ventende romskip".

Dr. Cheyne sier at i en undersøkelse han har utarbeidet som inkluderer mer enn 2000 mennesker med opplevd søvnparalyse, hadde et hundretall symptomer tilsvarende de som er beskrevet i forbindelse med bortføring.

"Å sanse et nærvær, svake stemmer som snakker uforståelig, skyggevæsener som beveger seg i rommet, å føle at man stivner, et knusende trykk og opplevelse av smerte i forskjellige deler av kroppen. Disse er kompatible med både angrep av en primitiv demon og undersøkelser av romvesener," sier Dr. Cheyne. "Og følelsen av å flyte eller fly forklarer teleportasjon eller levitasjon, som noen har beskrevet". I de siste årene har det skjedd en dramatisk økning i antall mennesker som insisterer på at de er blitt kidnappet av romvesener, av og til utsatt for medisinske forsøk, for så å bli sluppet fri igjen. Disse påstandene har vært litt av et vitenskaplig puslespill, fordi de fleste oppfatter dem som sprø, men likevel er påstandene relativt utbredt. En mye benyttet (og kritisert) undersøkelse som Roper Poll publiserte i 1992 viste at nær fire millioner amerikanere kunne fortelle om opplevelser som ligner bortføringer.

Overraskende nok konkluderte en undersøkelse med at disse menneskene ikke var mer fantasifisert enn vanlig i befolkningen, og hadde gjennomsnittlig litt høyere intelligens. Mange skygget unna publisitet og viste tegn på at de følte seg traumatisert og ydmyket. Flere forskere har oppdaget at mennesker oftere rapporterer bortføringer når de har blitt utsatt for bøker eller filmer om temaet. Blinn Sherwood, søvnparalyseforsker i England, forteller om et tilfelle der en søvnparalyse-pasient så en film om bortføring av romvesener, for siden å hallusinere at små blå romvesener satte inn metallprober i pannen hans.

Den økende mengde litteratur om søvnparalyse nevner ofte parallellene med bortføringstraumet. Fortsatt er mange forsiktige med å forske på denne koblingen av frykt for å få et dårlig rykte. Andre mener at det er plausibelt å tro at det er en sammenheng, men at den ennå ikke er bevist.

Tomoka Takeuchi, japansk ekspert på søvnparalyse som nå forsker ved Brock University i Ontario, Kanada, sier at en sammenheng etter hvert kan bevises, men legger til at

"Abduction by Aliens or sleep paralysis?" Artikkel i *Sceptical Enquirer*.

"Jeg vil ikke spekulere for mye".

De som tror på bortføringer nekter at søvnparalyse kan være hele forklaringen. Avdøde John E. Mack, professor ved Harvard University Medical School, og den mest prominente forsvarer av muligheten for bortføring, hevdet at søvnparalyse rett og slett ikke passer med de symptomene som beskrives. Han understreket at minst et par rapporter om bortføringer kommer fra avsidesliggende steder der mennesker ikke har vært påvirket av historier eller filmer om UFO, og at flere hendelser skjer i dagslys og involverer mennesker som hevder å ha vært i våken tilstand. Andre som stiller seg positive til teorien om bortføring sier at romvesener kan være smarte nok til å bruke søvnparalyse som en del av kidnappingen.

Søvnparalyseforskere sier at så mye som 60 % av alle rapporter om bortføringer har sammenheng med søvn, og at noen av de vanligste symptomene, bråk, lukter, paralyse, levitasjon, frykt, hallusinasjoner av inntrengere, er svært sammenfallende med symptomene på søvnparalyse. Men likevel er ikke søvnparalyse en fullstendig forklaring, siden en del bortføringer ikke involverer søvn.

Leonard S. Newman, psykolog ved Universitetet i Illinois i Chicago har studert bortføringer, og hevder at de er falske minner - i noen tilfeller forårsaket av søvnparalyse, i andre tilfeller kan det være dagdrømmer eller fantasier. "Mennesker, særlig når de er hypnotisert, kan lett veve sammen bilder, drømmer, fantasier og ting de har hørt eller lest om, og resultatet kan bli virkelighetsnære pseudominner som de selv er sikre på er sanne", forteller professor Newman i et e-postintervju.

Hva er egentlig søvnparalyse?

Selv etter mange års studier, særlig det siste tiåret, er det fortsatt et mysterium. Ekspert

har problemer med å definitivt si hvorvidt en person sover eller er våken under søvnparalyse. "I den klassiske definisjonen er du våken", sier Emmanuel Mignot, leder for Center for Narcolepsy ved Stanford University Medical School. "Men i praksis er det en glidende overgang mellom det å være våken og å være i REM-søvn", sier han, og legger til at søvnparalyse ligger på et diffust sted i den overgangen. Under REM-søvn ("Rapid Eye Movement") er kroppen egentlig skrudd av, og frakoblet hjernen. Dette er en sikkerhetsfunksjon, slik at folk ikke reagerer fysisk på drømmene sine, og det vil si at man virkelig er paralyseret under den delen av søvnen. Selv automatiske reflekser, som at man sparker når kneet får et støt, virker ikke under REM-søvn.

Søvnparalyse ser ut til å skje når kroppen er i REM-fasen, og derfor er paralyseret og frakoblet hjernen, mens hjernen har kommet ut av søvnen og er våken eller delvis våken. Vanligvis brytes dette etter et eller to minutter, og personen er i stand til å bevege seg igjen, når hjernen og kroppen etablerer koblingen på nytt. Akkurat hva som er skjer i hjernen under søvnparalyse er uklart. Personen som opplever dette føler seg fullstendig våken og "ser" rommet klart, men eksperimenter i Japan har vist at folk som opplever søvnparalyse noen ganger ikke engang har øynene åpne.

Søvnparalyse kan gå i arv og ser ut til å være genetisk betinget. Selv om det vanligvis er harmløst, mener noen forskere at det kan ha sammenheng med en serie uforklarlige dødsfall blant Hmong-folket og andre folkegrupper i Sørøst Asia. Ofrene er vanligvis friske, unge mennesker som dør mens de sover. Noen ganger kjemper de for å få puste, men beveger seg ikke, og ansiktene forvrenses ofte av grimaser eller frykt.

Blant vanlige mennesker opptrer søvnparalyse oftest etter jet lag eller under perioder med søvnløshet som forstyrrer de vanlige REM-mønstrene. Menn og kvinner ser ut til å være like utsatt, og selv om det er vanligst å oppleve det i tenårene, er det observert hos mennesker i alle aldre.

Bortsett fra hekseri og bortføring er søvnparalyse også betraktet som en kobling til sjamanisme, drømmetolkning og til og med nær døden-opplevelser. Men for mange som lider av det har økt forskning vært beroligende kun fordi det viser at de ikke er alene med sine natthlige, skremmende paralyser og hallusinasjoner. □

Kilde:

New York Times, 6. juli 1999

Oversettelse:

Harald Søvik

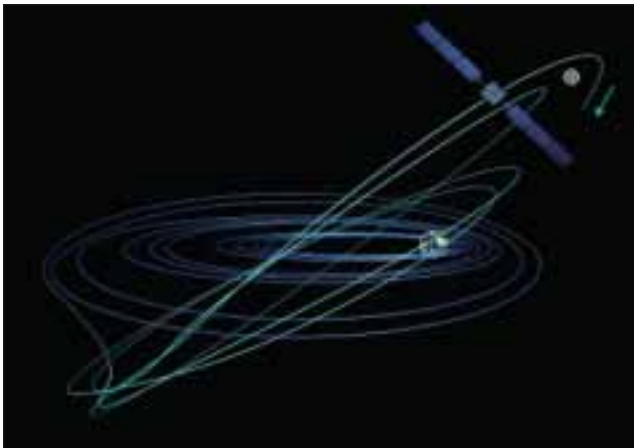
Europa gjenoppdager Månen med SMART-1

Av Mentz Kaarbø

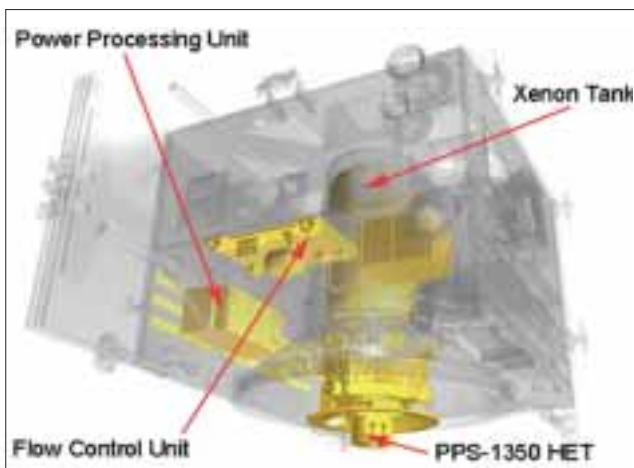
Nå kan også Europa skryte av å ha vært på Månen. Tidlig om morgenen lørdag 3. september kunne astronomer observere hvordan den europeiske sonden SMART-1 kolliderte på måneoverflaten. Sonden var det første europeiske romfartøy som er sendt til og gått i bane rundt Månen.

Hele historien begynte 27. september 2003, da en Ariane 5-bærerakett ble skutt opp fra Kourou i Fransk Guyana for å plassere Den europeiske romorganisasjonens (ESAs) månesonde SMART-1 i bane rundt Jorden. SMART-1 (Small Missions for Advanced Research in Technology) begynte som en liten ubemannet satellitt. Den hadde en masse på 366 kilo og form av en terning med sidekanter på ca. én meter. Solcellepanelene (som var slått sammen under oppskytningen) var 14 meter lange.

Etter oppskytningen og plasseringen i en elliptisk bane rundt Jorden, økte SMART-1 langsomt, men sikkert avstanden til Jorden i en spiral, drevet av en avansert soldrevet (via solcellepanelene) elektrisk rakettmotor som sendte ut ionisert xenon-gass i stor hastighet. Ione-motoren hadde en skyvkraft på bare 7 gram, men kunne være i drift opptil en uke av gangen, noe som gav en tydelig fremdrifts-effekt. Dette i tillegg til en banegeometri som gav gravitasjonsassistert hastighetsøkning, kunne sonden sakte nærme seg Månen.

Dette er andre gang i romfartshistorien at ionefremdrift er benyttet som primært fremdriftssystem til en sonde. Første gang var NASAs sonde Deep Space 1, skutt opp i oktober 1998 (omtalt tidligere i dette tidsskrift).

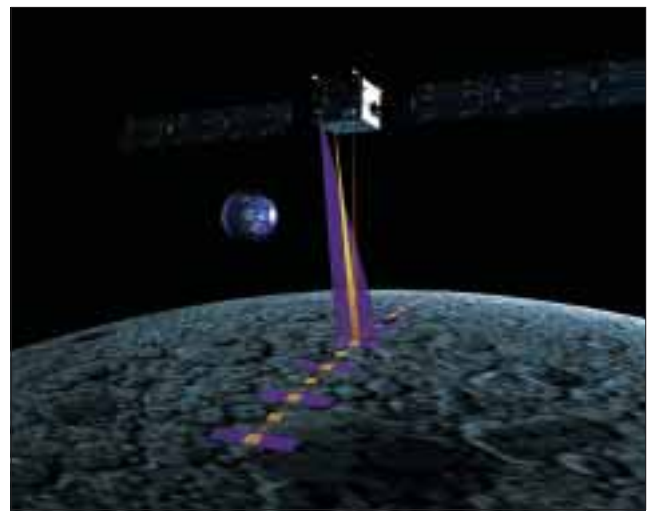
Skisse som viser ionemotoren (underst) sammen med xenon-tank og kontroll instrumenter

Sonden tilbakela en strekning på totalt 100 millioner kilometer over 14 måneder i spiralbanen mot Månen (gjennomsnittlig avstand er 384 000 kilometer); ved hjelp av bare 50 liter xenon-drivstoff. Til slutt ble satellitten fanget inn av Månens gravitasjon og gikk inn i polbane 15. november 2004, hvor den begynte sitt omfattende vitenskapelige oppdrag.

ESAs SMART-1 var i denne perioden den eneste sonden i bane rundt Månen, og den første i sitt slag på flere år. En flåte av internasjonale orbitalsonder vil imidlertid bli skutt opp fra 2007 og fremover.

Mot slutten på historien

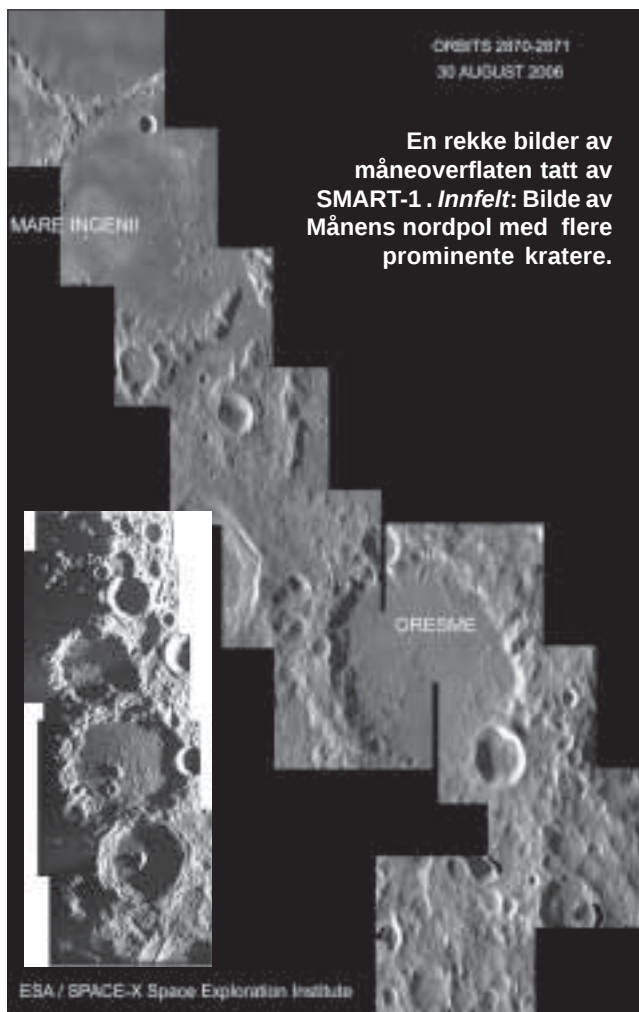
Innsamling av vitenskapelig informasjon pågikk i 16 måneder (helt til de siste omløpene), fra en elliptisk bane over Månens poler i en avstand av mellom 300 og 3 000 kilometer. Dette innbefattet innsamling av data om beskaffenhet og mineralogisk sammensetning av overflaten i synlig lys, infrarødt og røntgen. I tillegg ble det for første gang i månebane også utprøvd utstyr for fremtidig kommunikasjon med fartøyer langt ute i verdensrommet, teknikker for autonom navigasjon og miniaturiserte vitenskapelige instrumenter.

Sonden senket minstehøyden til under 300 km i en kort periode, for å se nærmere på utpekte områder før den foretok en kontrollert kollisjon (med hensyn til tid og sted) med måneoverflaten.

Tidspunktet og stedet der kollisjonen skulle finne sted var planlagt for at man skulle kunne observere hendelsen med teleskoper fra Jorden, og ble justert gjennom en rekke banekorreksjoner som ble utført i løpet av sommeren 2006, siste gang den 1. september. Den "skulle avgå den med døden" med et nedslag i et område kalt Lake of Excellence, omtrent midt på den sørlige delen av den på dette tidspunkt synlige halvparten av måneoverflaten. Området lå likevel (så vidt) i mørke, like ved terminator (linjen som skiller dagsiden fra nattsiden), og sonden krasjet med en "streifskudd"-vinkel på rundt én grad.

Med sin forholdsvis lave innslaghastighet (2 km/sek eller

En rekke bilder av måneoverflaten tatt av SMART-1. Innfelt: Bilde av Månens nordpol med flere prominente kratere.

7 200 km/t) ble det beregnet at SMART-1 ville lage et én meter dypt krater med en diameter på fem til ti meter. Krateret ville ikke være dypere enn et av de utallige kratere som er skapt av meteoritter på rundt to kilogram (men med atskillig større innslags-hastighet).

Bakkekontrollen ved den europeiske romorganisasjonens operasjonssenter (ESOC) i Darmstadt ved Frankfurt i Tyskland overvåket de siste fasene før landing nøye.

Store teleskoper på Jorden - fra Sør-Afrika til Kanariøyene, Sør-Amerika, USA-kontinentet, Hawaii og mange andre steder - ble benyttet før og under landingen for observere hendelsen, av flere årsaker:

- For å studere de fysiske virkningene av sammenstøtet (materiale som virvles opp, masse, dynamikk og energi)

- For å analysere kjemien på overflaten ved å observere spesi-
fikk stråling fra materiale som virvles opp

- For å bidra til teknologiske analyser: Forstå det som skjer med romfartøyet under sammenstøtet for å være bedre forberedt til fremtidige sammenstøtseksperimenter (for eksempel med satellitter som kan stanse meteoritter som truer planeten vår)

Også amatørastronomer var invitert til å være med på overvåkningen av Månen, for å gi forskerne et så bredt datagrunnlag som mulig.

Nedslag

Nedslaget på Månen skjedde lørdag 3. september kl. 07.42.22 norsk tid. Bekreftelsen på kollisjonen nådde ESOC, da ESAs bakkestasjon New Norcia i Australia plutselig mistet radiokontakten med romfartøyet på dette tidspunktet. SMART-1 endte altså sin reise i Lake of Excellence, i et punkt som ligger ved 34.4° sørlig bredde og 46.2° vestlig lengde.

Av alle teleskopene som fulgte nøye med på det antatte nedslagstedet på måneoverflaten, greide det Kanadisk-Franske-Hawai Teleskopet (CFHT) å fange et lysglimt (se bilder under). Teleskopet er plassert på toppen av Mauna Kea i 4200 meters høyde, er 3,6 meter diameter og observerer i den synlige og infrarøde del av spekteret. Man hadde fulgt med på måneoverflaten i tidsrommet 06.00-07.44, og astronomene ble altså belønnet med et bilde av nedslaget.

Selve lysglimtet varte sannsynligvis mindre enn ett sekund. Det kan ha vært forårsaket av varmestråling direkte fra nedslaget eller rester av brennstoff (hydrazin, for sondens retningskontroll) som eksploderte. Bilder og radiosignaler like før og under nedslaget ble grundig analysert i dagene som fulgte.

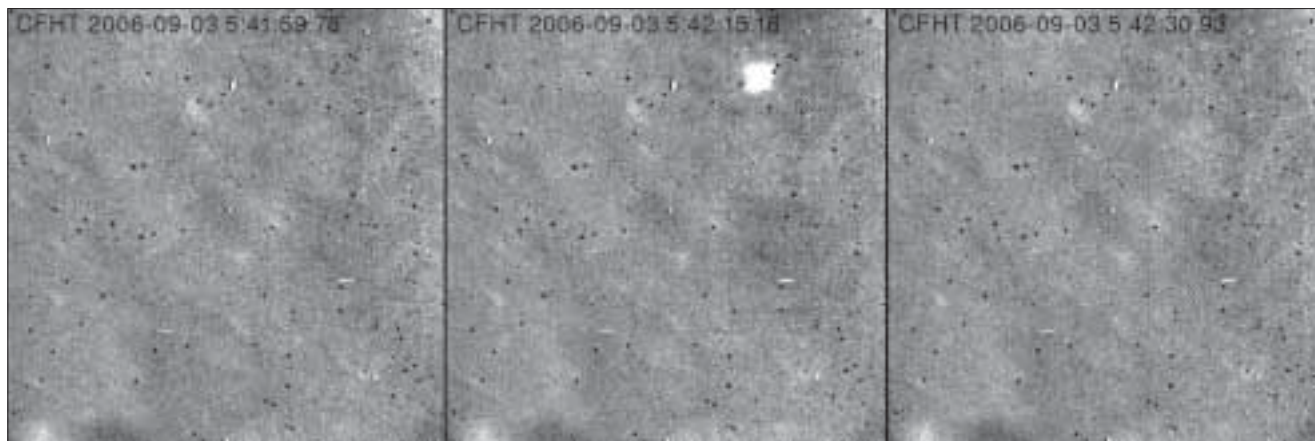
En suksess

Lovordene var mange etter at "end of mission" var et faktum. "Ved å demonstrere soldrevet ionemotor-fremdrift og ved å benytte annen avansert teknologi, inkludert innovative systemer ved bakkekontrollen, samtidig som fantastisk ny informasjon er hentet inn, har SMART-1 blitt en teknologisk og vitenskapelig suksess", uttalte Bernard Foing, ESAs SMART-1 Mission Scientist.

Han la til: "Den vil overleve ved kontinuerlig å bidra til vår samlede viten om Jordens nærmeste nabo i mange år, og det er bare passende at SMART-1 har funnet sitt endelige hvilested på Månen." □

Kilde:

ESAs hjemmesider, <http://www.esa.int/>

Bildeserie hvor SMART-1s krasj kan sees i midten, tatt av CFH-teleskopet på Hawaii.

Irer tester gratis energi

Av Mentz Kaarbø

Et irsk selskap hevder å ha utviklet en teknologi som produserer ren, konstant og helt gratis energi.

Det irske selskapet Steorn har kastet hansken til all verdens forskere: Irene hevder at de har funnet opp intet mindre enn en teknologi som produserer gratis energi.

Oppdagelsen skal være basert på interaksjon mellom magnetiske felter, som skal muliggjøre produksjon av ren, gratis og konstant energi - et konsept som utfordrer grunnleggende prinsipper i fysikken.

Irene annonserte i tidsskriftet *The Economist* den 18. august. I annonsen viser Steorn til sin landsmann, den Nobel-prisvinnende forfatteren George Bernard Shaw, som uttalte at "alle store sannheter begynner som blasfemier". Sean McCarthy, administrerende direktør i Steorn, uttalte til nyhetsbyrået AFP at de vil utfordre 12 fysikere til å prøve ut teknologien slik at det blir mulig å videreutvikle den.

- Det vi har utviklet er en måte å konstruere magnetiske felter på som fungerer slik at når du beveger deg rundt de magnetiske feltene, og starter og stanser i samme posisjon, har du opparbeidet energi. Energien blir ikke konvertert fra en annen kilde slik som energien inne i magneten. Den blir bokstavelig talt skapt. Så snart teknologien kommer i drift vil den produsere en konstant strøm av ren energi, sier McCarthy til den irske radiostasjonen RTE.

På slump

Ifølge McCarthy var det egentlig ikke hensikten å utvikle denne teknologien. Den oppsto i forbindelse med et annet prosjekt.

Det er et grunnprinsipp innen fysikken at energi verken kan skapes eller ødelegges, men bare endre form; den såkalte 1. lov i termodynamikken. Oppfinnelsen ser nettopp ut til å bryte prinsippet om energiens konstans, av mange ansett for å være det mest fundamentale prinsipp i vår nåværende forståelse av Universet. "Maskinen" har blitt målt til å gi minst 285 % effekt, det vil si at den gir fra seg nesten tre ganger så mye energi ut som den

blir tilført – en såkalt overenhets-maskin ("over-unity"), med virkningsgrad større enn 1.

Steorn-sjefen sier at det var vanskelig å overvinne skepsisen til noe de ikke trodde skulle være mulig. - De første seks månedene trodde vi rett og slett ikke på det vi observerte.

Ifølge McCarthy har teknologien nå vært gjennom tre år med tester i egne og uavhengige laboratorier. Mange forskere har vært innom og vært fornøyd med det de har sett, sier han. McCarthy påstår at selskapet i løpet av 2005 gjorde henvendelser til et stort

antall akademiske institusjoner for å teste teknologien. De aller fleste nektet i det hele tatt å se på saken. Men en del tok seg likevel bryet å gå gjennom prinsippene og samtlige av disse skal ha gått god for at teknologien virker. Dette var forskere med "atskillige doktorgrader og professortitler" i følge McCarthy. Likevel er ingen av de involverte (enkeltpersoner og institusjoner) villig til å stå frem.

Annsen i *The Economist* er ment å bidra til å skape offentlig interesse for teknologien, slik at det på sikt vil bli mulig å kommersialisere den. Grunnen til at selskapet gikk ut i *The Economist* og ikke et vitenskapelig tidsskrift, er i følge ledelsen at de vil at prosessen skal være mest mulig åpen og offentlig tilgjengelig.

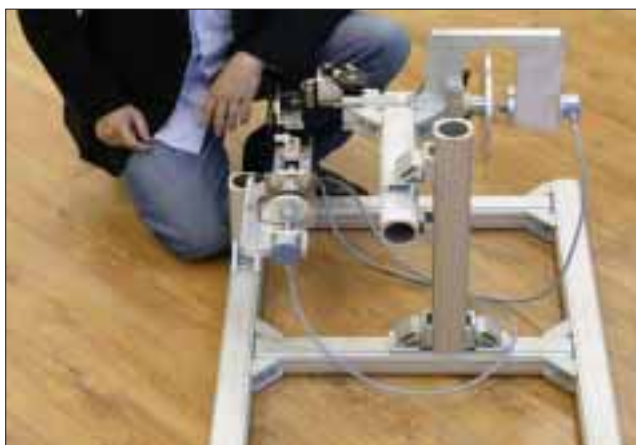
Fristen for å melde sin interesse var satt til 8. september i år. I skrivende stund (17. september, 9 dager etter at fristen utløp), har

mer enn 4500 forskere sagt seg interessert i å teste teknologien. Det er meningen at man ut fra de innkomne interessenter skal plukke ut en "jury" på 12 toppkvalifiserte vitenskapsfolk og teknologer til å foreta en endelig evaluering og test av oppfinnelsen. Hvis dette faller heldig ut, vil man altså prøve å kommersialisere den.

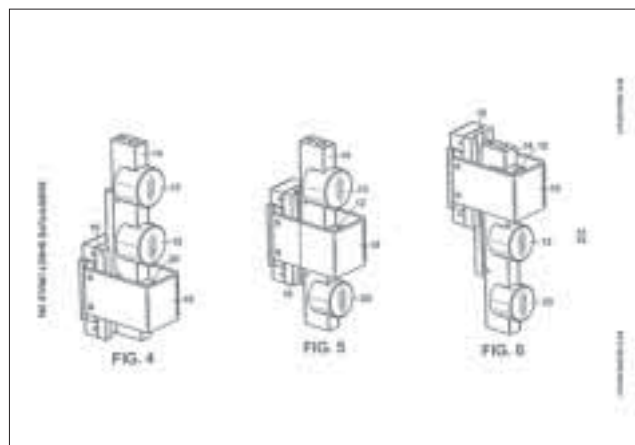
En patentsøknad er registrert ved European Patent Office 6. april i år, hvor teknologien har fått tittelen "Low energy magnetic actuator" (se figur under).

Steorns annonse i *The Economist*.

Til venstre: En prototype av oppfinnelsen. Rigger skal via magnetiske felter produsere konstant, ren og gratis energi. Til høyre: Diagram fra patentsøknaden. De tre sylindrene er magneter.

Tvilsom historikk

Historien om "evighetsmaskiner", perpeetuum mobile, "overunity"-maskiner, fri energimotorer - kjært barn har mange navn – har vært lang og mildt sagt kronglete. Selvbestaltete oppfinnere og eventyrere av ymse bonitet har i århundrer kommet med de mest fantastiske "maniks"; dingselurer, maskiner og intrikate patenter som alle skulle kunne gå til evig tid. De første sekler var preget av mekaniske påhitt med begrenset kompleksitet, selv et perpeetuum mobile var preget av samtidens teknologiske nivå. I forrige århundre så man et skifte fra finmekanikk mot mer sofistikerte løsninger som involverte elektriske kretser oftest i kombinasjon med magneter av forskjellige typer og utforming.

De senere tiår har antall patentsøknader vært økende; et hundretalls skal være innvilget bare i USA. En del kan faktisk hentes frem på nettet, inkludert plantegninger og alle detaljer. Så langt er imidlertid ingen av oppfinnelsene dokumentert å kunne yte det som blir påstått.

En del av våre lesere husker kanskje Baltzar von Platen fra Sverige, som i 1975 sto frem med brask og bram og hevdet hardnakket at han hadde funnet *løsningen*. Dessverre for Platen, som i utgangspunktet var en merittert og dyktig oppfinner, ble hans idé raskt brakt ned på jorden igjen. En dansk høyskolepro-

Et norsk forsøk på en evighetsmaskin. Reidar Finsruds perpetuum mobile fra 1996, basert på 12 års utvikling.

fessor hadde gått igjennom prinsippene i detalj og påpekt en liten, men fatal feil. I de senere år er det faktisk en person i Norge som har laget en mekanisk sak som tilsynelatende går av selv. Multikunstner, oppfinner og *polyhistor* Reidar Finsrud i Drøbak laget sitt perpetuum mobile for 10 år siden. I hovedsak er det en kule som gikk rundt på en sirkulær (horisontal) metallskinne, godt hjulpet av en eller flere magneter og pendler. Saken er sensasjonell, hvis det i det hele tatt er noe i det. Så vidt vites, er lite nytt om saken tilflytt offentligheten de senere år.

Oppfinnere og personer som arbeider med å utvikle såkalt fri energi har i alle år påstått at de blir sabotert av de store oljeselskapene og energibransjen for øvrig; institusjoner som absolutt ikke er interessert i utviklingen av teknologi som kan gi ren og gratis energi til alle. Disse påstandene blir selvsagt imøtegått av skeptikerne, oftest representanter for "mainstream science", som pent sagt ikke har mye til overs for den slags tekniske eventyr og konspiranoia. Dette kan også leses på Steorns hjemmesider hvor flere kommentarer fra publikum (inklusive en del forskere) mildest talt har vært syrlige i tonen.

Når det gjelder selskapets påstander om at mange forskere og institusjoner allerede har sett på oppfinnelsen (og gitt positive tilbakemeldinger) er det verdt å merke seg at ingen er villig til å stå frem, noe som ikke akkurat styrker saken, i alle fall ikke foreløpig.

Det skal uansett bli spennende å se hvordan denne saken utvikler seg. I mellomtiden kan skeptikerne gjøre et lite veddemål seg i mellom: Når vil patentet vise seg å likevel ikke være en evighetsmaskin? Følg saken på www-steorn.net! □

Kilder:

Computerworld Norge, 23. august 2006

Steorn.net, selskapets hjemmesider

Wikipedia

www.galleri-finsrud.no

Planeter som ligner Jorden kan være vanlige

Planeter som ligner Jorden, dekket med dype hav som kan inneholde liv, kan finnes i så mye som en tredel av solsystemene utenfor vårt eget, ifølge amerikanske forskere.

Disse solsystemene har gassgiganter kjent som "varme Jupiterer", som går i bane ekstremt nær stjernen sin, til og med nærmere enn Merkur går rundt Solen vår, sier forsker Sean Raymond ved universitetet i Colorado.

Disse gassplanetene kan føre til at det dannes mindre steinete planeter som ligner på Jorden. Gassplanetene kan være med på å føre is som gir vann til de unge planetene, utdyper forskerne i tidsskriftet *Science*.

- Vi tror nå at det er en ny klasse med havdekkede og muligens beboelige planeter i solsystemer utenfor vårt eget, sier Raymond.

Forskerne ved universitetet i Colorado, ved Penn State University og ved den amerikanske romfartsorganisasjonen NASAs senter i Maryland har kjørt datasimulasjoner for dannelsen av forskjellige typer solsystemer.

- Jeg tror bestemt at det finnes beboelige planeter der ute. Men livet på disse planetene kan være svært forskjellig fra livet på Jorden, sier Raymond.

Kilder:

Startsiden.no 8. september 2006 / NTB/-MDK

- Vi tror det er en ny klasse med muligens beboelige planeter i solsystemer utenfor vårt eget, sier forsker Sean Raymond ved universitetet i Colorado. (Foto: NASA)

En historie om ulykke bragt av en mann fra Mars

Sannhetens Øye

Av Lilian C. Paschal

Hentet fra *Idaho Daily Statesman* (Boise City, Idaho), 5. oktober 1902

Bestående av utklipp fra diverse aviser fra 1948

Transkribert av Chris Aubeck

Fra Butte (Montana)
Daily Digger, 12. september 1948:

I går ettermiddag skjedde noe merkelig i det vulkanske området vest for byen, kjent som Big Butte. Det var en historie om to gruvegravere som lette etter det nye mineralet silvoro. De hadde tatt i bruk sin patenterte ønskekvisst på en fjellskrent, hvor de hadde lokalisert en åre av kostbart metall; en naturlig legering av gull og sølv – mye mer kostbart enn vanlig gull.

De elektriske glødetrådene på søkeren var kraftig påvirket. Isteden for å søke på forsidene av klippen etter sølv på vanlig vis, pekte de kraftig mot vesthimmelen. Da mennene så i denne retningen, fikk de øye på en gigantisk fugl som kom mot dem. Lammet av frykt så de det fryktelige vesenet lande lydløst på bakken i nærheten av der de stod.

Ved nærmere undersøkelse viste det seg å være en form for luftskip. Maskinen glimtet i silvoro, og det forklarte reaksjonen til ønskekvissten. På toppen av farkosten kom det til syne et hode som tilhørte en heller grotesk

person. Etter å ha stabilisert fartøyet, hoppet han ut med forunderlig smidighet. Han var skremmende høy, og hodet syntes å være sentrert omkring et fryktelig øye plassert midt i ansiktet.

Han nærmet seg og snakket til dem på et merkelig engelsklignende språk. Han var blitt godt kjent med Jordens raser på avstand, sa han, etter å ha studert deres adferd og lyttet til deres språk gjennom et astronomisk apparat i et av de offentlige observatoriene på hans hjemplanet, Mars.

Gruvearbeiderene tok sin gjest med inn i byen, og konverserte høflig hele veien. Han hadde et svært bemerkelsesverdig utseende, var nesten 12 fot høy, og kledd i ett stykke stoff uten sømmer.

Hans målløse venner beundret fryktsomt det ene øyet som så ut til å inneha en enorm kraft – men på en spesiell og alarmerende måte. Enhver som ble stirret på syntes å blotlegge sin sjel. Uansett hva man ønsket å si, måtte man fortelle den absolutte sannhet, uansett hvor ubehagelig den måtte være.

De mistenkte også at deres besøkende venn kunne gjøre seg usynlig for alle og enkelt når det måtte passe. Kan hende var det også slik med romskipet – for det var ikke å finne igjen ved Big Butte.

Men dersom det skulle vise seg at dette faktisk var mulig, er det heller urovekkende å spekulere på de store forandringer som kanskje vil påføres menneskeheten ved nærværet av denne spesielle skapningen blant oss.

Klipp fra Anaconda (Montana) *Copper Sheet*, 16. september 1948:

Det har vært mange beretninger om marsmannen som kom fra himmelen i forrige uke. Han har kun blitt sett av et fåtall, men lite synes å unnsnippe hans oppmerksomhet. Det strålende øyet trenger seg på de døde såvel som levende. Det har tydeligvis blitt rettet mot byens reklameplakater i løpet av i går kveld, så forandret er de siden i går formiddag. Oppslag som dette kunne byens overraskede innbyggere se i dag tidlig:

“Quack-All’s Hårødelegger. Garantert å gi deg grå hår og gjøre deg skallet i løpet av en måned.”

“Harvards slintrer – den avskyeligste mat!”

“Sateng hudsåpe – ødelegger hender og hud!”

“Pincher Sko promoterer forkrøpling – etter å ha eid et par vil du aldri mer kunne bruke sko!”

De mest oppsiktsvekkende oppslagene var å finne i en forstad: “Det fantastiske skrikende Operateateret. Sesongens mest ekstreme tortur”. Teksten var akkompagnert av bilder av operastjerner gjort nærmest ugjenkjennelige og rynkete.

“Neste uke: Det minste showet på Jorden. Ingen dyr verdt å se, eldgamle vitser – to cents verdi for en halv dollar!”

Annonser påpeker at billetter ikke kan kjøpes. Det ville vært for plagsomt.

Denne offentlige terroren må stoppes. Slike ting bør ikke kunne eksistere i vår lovlydige by. Ingen er trygge når dette monsteret

Besøk fra Mars i 1948 - beskrevet i 1902

Denne artikkelen, som i utgangspunktet kanskje kan virke litt merkelig, er hentet fra avisen *Idaho Daily Statesman* (utgitt i Boise City, Idaho, USA) i 1902. Stoffet blir mer interessant når man begynner å lese nærmere om hva det dreier seg om. Det er rett og slett science fiction, hvor forfatteren (Lilian C. Paschal) “spekulerer” seg nesten 50 år inn i fremtiden, til 1948. Og det er ikke hvilket som helst fremtidsscenario som brettes ut i artikkelen. Det er intet mindre enn et besøk av et vesen fra Mars, ankommet i et slags luftskip og som etterhvert setter hele det amerikanske samfunn på hodet. De angitte avisnavn er fiksjon.

Beskrivelsene av farkosten, vesenet fra Mars, samt en rekke av de tingene som følger i kjølvannet av “marsmannens” møte med et amerikansk fremtids-samfunn har visse paralleller med UFO-fenomenets karakter i de etterpåfølgende tiår. Sammentreffet med besøk av et utenomjordisk vesen og årstallet 1948 er mer enn påfallende. **Chris Aubeck**, engelsk UFO-etterforsker bosatt i Spania, har i flere år samlet inn tilsvarende materiale. Det gjelder gamle avisartikler fra tiden etter forrige århundreskifte hvor forfatterne spekulerer rundt det samme emnet - besøk fra rommet - som i artikkelen over. I følge Aubeck har han foreløpig bare sett toppen av isfjellet med hensyn til antallet historier.

Oversetterne har forøvrig hatt en hard jobb med å (forsøksvis) skape et noenlunde brukbart norsk fra et heller kronglete og arkaisk engelsk.

—Mentz Kaarbø

er løs. Fellesmøte i kveld. Marsmannen må forsvinne!

Innlegg i Butte *Daily Digger*, 21. september 1948:

Etter at mannen fra Mars begynte å vise seg i våre gater, har de fleste skilt til doktorer og advokater forsvunnet. Advokatene er borte siden alle som er i rettsalen, både dem selv og vitnene, kun forteller sannheten. Marsmannen besøker daglig rettslokalet.

Diverse rykter vil ha det til at revolusjonen mot legene startet med Mike Doolan i Anacconda-gruven. Det ser ut til at Dr. Dash – bedriftslegen – ble overrasket av marsmannens sannhetssøkende øye da han skrev ut en resept til Doolan. Han ble tvunget til å fortelle sannheten, som gikk ut på at medisinen ikke var annet enn soda, salt og vann.

“Tro”, fortalte marsmannen til en gruppe måpende tilhørere, “er hva han får betalt 500 dollar i måneden for. Pengene kunne like godt vært brukt til et par tonn kjeks”.

Mannen fra Mars reformerte skolene i går med sitt optiske søkelys. Under et besøk på ungdomsskolen, ble historietimen en vidunderlig avsløring. Helter viste seg å være vanlige mennesker. George Washington hadde både løyet og bannet. Ungdommene lærte at godhet hadde en tvillingbror ved navn ensomhet, at mange dårlige mennesker er slemme og lykkelige; i tillegg til mange andre sannheter. Denne typen utsagn førte til at skolen hastig ble avsluttet klokken 14.30. På lærernes etterfølgende møte ble et liknende oppstyr forårsaket av mannen fra Mars. Vi avstår fra å publisere de bemerkninger som rektoren kom med til sine lærere. Marsmannen må bort!

Fra *The Evening Continental*, Butte, Montana, datert 24. september 1948, ek- straavgave:

RYSTENDE SKREKK!

Morderen fra Mars!

Drept! Dratt fra prekestolen!

Presten dr. Blank, pastor ved People's Church, ligger kritisk skadd ved byens sykehus, offer for vold fra sine egne sognebarn.

Søndagsfreden i kirken ble brått avbrutt av opptøyer og blodsutgytelse. Ingen klar redegjørelse kan fremskaffes, men vi legger ved eksklusive intervjuer fra prominente medlemmer som var tilstede.

Det ser imidlertid ut til at gudstjenesten var i gang da alle følte den magnetiske tilstedeværelse av marsmannen, og det ble antatt at hans onde makt var over presten, den veltalende dr. Blank, og var årsak til de forbløffende uttalelser som gjorde at de vanligvis sømmelige sognebarna ble til rasende opprørere.

De reiste seg samtidig og bokstavelig talt rev han ned fra prekestolen. Han flyktet, riktignok hardt skadd, gjennom en sidedør og ble fraktet til sykehuset. Man frykter for hans sikkerhet, så sterke er følelsene mot ham selv på sykeleiet..

Mengden ble splittet opp av politimenn i blant mye uro. Marsmannen må forsvinne!

Fra *The New York Earth*, 1. januar 1949:

PLAGEN FJERNET

Dette er en spesiell takkedag fastsatt av presidenten for å vise vår takknemlighet for at en nasjonal plage barmhjertighetsfullt er blitt fjernet fra vårt land. Vi kan nok en gang komme ut i dagslys uten frykt for marsboerens

enorme skygge og gjennomtrengende øye, som har forårsaket et terrorregime i USA de siste tre månedene. Et lite resymé av hans karriere kan være på sin plass.

I byen hvor han først ble sett, Butte, Montana, er det fremdeles spor etter hans herjinger. Han stoppet helt tradisjonen med at kvinnene gikk på besøk til hverandre. Istedenfor hyggelige hilsener ble den besøkende møtt med ”Gamle røy!” ”Jeg hater deg” og ”Hva kom du hit for?”

Til dette svarte den besøkende, til hennes venninnens overraskelse så vel som sin egen, ”Bare for å se om du hadde kjøpt noen nye møbler som erstatning for den dritten du har.”

Det ble for farlig. Etter den første uken med lugging opphørte alle besøk. Ingen kvinne kunne stole på sin egen tunge under

marsboerens innflytelse. Av samme grunn har det ikke vært arrangert noen dans hele denne sesongen, og kirkene og skolene er fremdeles i kaotisk tilstand.

Byen selv er delt i to. East Butte er tilholdssted for størstedelen av den mannlige befolkning, og West Butte beboes av mesteparten av kvinnene. Det er bare noen få hjem som er bebodd. De er for det meste pensjonater nå.

Dette er direkte resultat av den travle måneden da skilsmisene økte til 213 daglig, en totalt antall på 6391 for november 1948. På den annen side fant mange tilbake til hverandre igjen senere.

Flere prominente og høyt respekterte borgere sitter for tiden i fengsel, mens like mange fanger er sluppet fri. Deres uskyld har blitt bevist utover enhver tvil, etter marsmannens inntreden.

Alle har lest den berømte Sannhetsutgaven av Anaconda Copper Sheet. Den har blitt oversatt til 14 språk. Som kjent var årsaken et uventet besøk av marsboeren til redaktørkontorene like før trykningen skulle starte.

Vi behøver ikke å beskrive den utgaven, i lommestørrelse, 5 x 9 tommer, annonsene over røverkjøpene redusert til fakta og fire streker mindre skrifttype, sosietetsnyheter med alle adjektiver revet bort, det mikroskopiske hjørnet med politimeldinger blottet for lettere stoff, som minnet om en rad med nisseskjeletter; siden som var avsatt til gullgruver og Klondikeprosjekter krympet til fem linjer, de lite smigrende bemerkninger om teateret og resultatene derav – alt dette er godt kjent for våre lesere. Dette var siste utgave som ble trykket med kobberstikk skrifttype. Avisen eksisterer ikke lenger. Bygningen ble brent til grunnen den natten. Redaktøren måtte flykte for sitt liv, men tjente senere en formue på å trykke souvenirutgaver av Sannhetsutgaven, som har blitt solgt over hele verden. Redaktøren har trukket seg tilbake

fra offentligheten.

At Mars-monsteret reiste over hele landet vårt, og at kaos og ødeleggelse fulgte i hans spor, er nåtidshistorie. Vi trenger ikke repetere det her.

Når han forårsaket slikt kaos i Kongressen, med det resultat at vi måtte ha ekstravalg for få fylle alle de tomme setene på grunn av bestikkelsesskandalene; når han tuklet med presidentens tale, som fortalte oss hvor mange millioner han hadde mottatt fra sukkerindustrien; når våre kjøpesentre hadde stengt; når børsen hadde blitt tilholdssted for edderkopper og stillhet; når han til slutt ødela vårt regjeringssystem; kort sagt, når hele vår sivilisasjon hadde blitt snudd opp ned og vrent av denne Archimedes-skruen av et øye, så var det tid for å gjøre opprør. Og det gjorde vi.

Ingen vanlige metoder kunne hjelpe oss med å bli kvitt den besøkende, som kunne gjøre seg selv usynlig hver gang politiet var ute etter ham. Så en dag med felles, landsomfattende hypnose ble vedtatt. På den dagen, 23. desember 1948, klokken 10, forente hele landet seg i et forsøk på å hypnotisere marsboeren til å dra tilbake. Stående under åpen himmel vendt mot øst, konsentrerte hver eneste person i USA over 18 år seg om den ene tanken.

Industrien stoppet; hvert tog og mølle

og butikk og fabrikk på hele kontinentet var med i en enorm stillhet mens millioner av mennesker så mot soloppgangen. Den var som en mektig pendel, styrt som av en felles menneskelig impuls, for hver eneste sjel på Jorden frykter makten som tvinger frem sannhet til enhver tid.

Den felles fiende var i Washington, gående opp trappen til Kongressens bibliotek. Så mange fiendtlige tankestrømmer fokusert på hans vilje viste seg å være for mye for ham. Han ble overveldet av et ønske om å tilkalle sitt skip og dra hjem igjen.

Rundt klokken 10.20 kom en svart prikk til syne på himmelen over biblioteket. Klokken 10.30 steg han inn i sitt skip, og han ble sett blunke sakte tre ganger mens skipet steg sakte opp over byen.

Så marerittet ved å leve i en verden der bare sannheten ble ytret, er blitt fjernet fra et nedtyngt folk. Så la hvert hjerte glede seg over at vi er befridd fra den onde innflytelse av mannen fra Mars. □

Kilde:

Idaho Daily Statesman, 5. oktober 1901, transkribert av Cris Aubeck.

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne, Mentz Kaarbø og Harald Søvik

Idaho [Daily] Statesman i moderne utgave på Internett. Innfelt: Førsteutgaven fra 26. juli 1864.

Landbruksnytt: Mystisk fenomen på Østlandet

Enorme hvite Knott-pastiller dukket opp over natten

Politiet har i morgentimene blitt nedringt av folk fra hele Østlandet som har meldt fra om de enorme pastillene.

Jubel i UFO-miljøer

Trond Didrichsøn, formann i UFO-Norge, synes funnet er svært interessant.

- Alt tyder på at om det dreier seg om besøk fra andre planeter. Tidligere har vi jo sett mystiske avtrykk i åkrene, såkalte kornsirkler, og her er det tydeligvis en tredimensjonal versjon. Det er flott å se at de utenomjordiske stadig utvikler teknologien sin, sier en opprømt Didrichsøn.

- Gledelig for bøndene

På Norges Landbrukshøyskole på Ås stiller man seg tvilende til UFO-teorien, men mener saken er oppløftende på andre måter. Sjefsagronom Enevald Flåtten sier i en kommentar:

- Hvis det dreier seg om hvite Knott, av den typen Nidar lager, gir jo størrelsen muligheter for kommersiell utnyttelse. Kanskje bøndene kan selge det til Nidar som råstoff for mindre pastiller, eller starte gårdsutsalg og selge direkte til forbrukere og storhusholdninger.

- På den annen side er det mange som ikke liker de hvite i Knott-posene. Så man bør kanskje ikke spenne forventningene for høyt heller, avslutter Flåtten.

Kilde:

www.nrk.no/underholdning/alltid_moro/, 21. juni 2006

Kommentar: Denne humorstiske nyheten dukket opp på NRKs til enhver tid seriøse sider på Internett, Alltid Moro, 21. juni i år. Nettstedet, som lover "mellom én og tre latter pr. dag" har tydeligvis merket seg at formannen i vår sølle forening heter Trond Dietrichsøn (til og med med bilde - hvem nå dette egentlig måtte være). Vi setter selvsagt pris på denne type desinformasjon og håper å komme tilbake til saken hvis det skulle bli noen vesentlig utvikling i tiden som kommer. —MDK

Mystiske lys over Steinkjer -

Fortsatt fra side 9

ståltrådene. Så er det bare å tenne på, vente et minutt, og ballongen stiger til værs.

Rapportsentralen tester "UFO"

Vi fikk et eksemplar på prøve. Etter mørkets frembrudd lørdag 16. september kjørte undertegnede og en bekjent, Dag Jacobsen, ned til Røstad ved Høgskolen i Nord-Trøndelag avd. Levanger. Nøyaktig kl. 20.20 sendte vi opp vårt medbrakte eksemplar av varmluftsballongen (se bilder til høyre og på side 9).

Det var helt vindstille, og ballongen steg utrolig raskt flere hundre meter til værs. Etter noen minutter var den kommet så høyt at vi hadde problemer med å observere den fra bakken. Avdriften var minimal, og etter 10 minutter sluknet brennelementet. Ballongen dalte sakte nedover som en fallskjerm. Den landet rett utenfor Sundet i Levanger sentrum 1,2 kilometer fra der vi sendte den opp. Det hadde da gått nøyaktig 30 minutter fra vi tente på.

Hadde det vært litt mer vind, ville ballon-

gen fløyet i en flatere bane over et mer tettbygd strøk. Effekten ville da sannsynligvis blitt at flere personer hadde sett ballongen, slik som på Steinkjer i midten av august.

I skrivende stund, 10 dager etter oppsendelsen, har vi fått inn en rapport fra to personer som hadde sett "lysfenomenet" over

Røstad. De rapporterte om et lys de først trodde var helikopter. Da lyset steg lydløst rett opp til stor høyde forstod de at det ikke kunne være noe helikopter, men et "lysfenomen" de ikke kunne forklare.

Dermed ble disse sakene oppklart. Det er ikke UFO alt som "lyser"! □

Dänikens bombesikre bevis -

Fortsatt fra side 19

ninger som daterer seg så langt tilbake som 300-tallet f.Kr. Det er et område som arkeologer og historikere i høyeste grad har hatt anledning til å vie seg til. Ingen av dem har imidlertid forsøkt seg på sensasjonell "bevisføring" for en teori om fortidige astronauter med utgangspunkt i en gjengivelse av en nåtidig tegners illustrasjon til det som en forfatter hadde skrevet om i et populærvitenskapelig tidsskrift. □

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 1 2006

Oversettelse:

Mentz Kaarbø og Harald Søvik

Artikkelen er opprinnelig publisert i Skandinavisk UFO-Informations tidsskrift UFO-Nyt nr. 1 2006.

ABONNER PÅ
UFO!

Dänikens lesere får ikke vite noe

Den russiske UFO-etterforskeren Michail Gerstein er vel kjent med Fergana-historien og skriver i en e-post til UFO-Sverige at den enkle figuren virkelig dreier seg om en riktig helleristning, men at det mer avanserte maleriet er gjort i ettertid: "Ferganaristningene er alle svært enkle og viser intet som likner det som er publisert i *Sputnik*. Den er utført av en tegner," skriver Michael Gerstein.

Ferganaillustrasjonen er altså et falsum, akkurat som Ole Henningsen påviser i sin artikkel. Når vi snakker om "klippemaleriet" fra Fergana snakker vi altså om to ulike saker. Dels den ekte helleristningen som forestiller en person med en stråleglans rundt hodet sitt og dels om det maleriet som ble publisert i tidsskriftet *Sputnik* i 1968.

Fergana ligger i Usbekistan, nærmere bestemt i en lomme av landet som går inn i og i stor grad innsluttes av nabolandet Kirgisistan. Dette har gjort at Fergana ved feiltakelser er blitt plassert enten i det ene eller det andre landet. Noe man kan se i Erich von Däniken bøker. Däniken har publisert begge Ferganabildene i flere av sin bøker. To ganger påstår han at den nåtidige tegningen egentlig er et ekte klippemaleri. Han har aldri opplyst sine lesere om at den egentlig er en bløff.

Hva gudene sådde (1972) har på side 104 følgende bildetekst: "Dette klippemaleriet ble funnet av dr. Vjatjeslav Salzev (sic) i Fergana i Usbekistan: En astronaut som holder en plate i hånden, av akkurat den typen som er funnet i hundretalls i Baian Kara Ula."

Gudenes spor (1973) har på side 104 følgende bildetekst: "Denne astronauten på klippeveggen i Tassili [henviser til et bilde ovenfor, red. anm.] og dette astronautiske bildet på et klippemaleri i Fergana, Russland, tolkes 'psykologisk' eller som 'bilder etter naturen'. Vi som har sett de første astronautene og de første månelandingene, hva ser vi her?"

I sin andre bok *Tilbake til stjernene* (utgitt på tysk i 1969) publiserer von Däniken på side 75 i den svenske utgaven en dårlig reproduksjon av det virkelige klippemaleriet med bildeteksten: "Dette klippemaleriet ble funnet 40 kilometer sør for Fergana i Sovjetrepublikken Usbekistan". Bildene kommer senere tilbake på side 42 i *Steinenes mystikk* (1992), men uten andre kommentarer enn at den er funnet "på en klippe i Fergana i Kirgisistan". — Clas Svahn

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 1 2006

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

Mannheimer Morgen
Freitag, 15. September 2006

Programm beim Astronomie-Tag

Fra Hansjürgen Köhler i CENAP (innfelt), vår kontakt i Mannheim, Tyskland, fikk vi inn noen bilder for et par uker siden. Köhler var med å holde foredrag om UFOer i anledning den store astronomidagen (og natten) som ble arrangert 16. september. Blant all informasjon om stjerner, planeter og himmelrommet generelt, samt teleskoptitting og bruk av radioteleskop, var det innimellom på sin plass også å redegjøre for UFO-fenomenet.

—MDK

Entlassung des Bürgerparks ab der 1. Stra-
ße in Richtung Wallstadt.

Die Radio-Sternwarte im Bürgerpark zwischen Feudenheim und Wallstadt öffnet am Samstag, 16. September, ab 17 Uhr ihre Türen. Demnächst
kommt Zuwachs durch einen dritten Container, der als Vortragssaal genutzt werden soll.

Bild: Proffwitz

Radio-Sternwarte gewährt Gratis-Blick zu den Sternen

FEUDENHEIM/WALLSTADT: Jede Menge Informationen beim „Tag der offenen Tür“ anlässlich des 4. bundesweiten Astronomie-Tages

Von unseren Redaktionsmitglied
Dirk Jansch

normale Wetterphänomene als fliegende
Untertassen interpretiert werden. CENAP
ihren ursprünglichen Metier, der Astrono-
mie, zu widmen. Dadurch ist die Zusam-

wird der Schotte, der mittlerweile auch ei-
nen Erfinderclub gegründet hat, in der tra-

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig. De fleste

filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/

Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort

eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

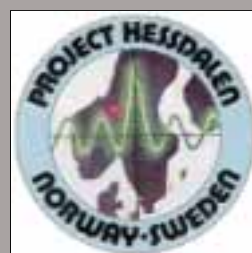
Bukholmveien,

Ullerøy

1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

Det nye solsystemet. De åtte "hovedplanetene" i øvre rekke ; under de nye "dvergplanetene": Pluto, objektet 2003 UB₃₁₃, kalt Xena og asteroiden Ceres. **Innfelt:** Bilde av Pluto og dens måne Charon (i midten), samt de nyoppdagete månene Nix og Hydra. (Illustrasjon: Martin Kornmesser/IAU. Foto: Hubble romteleskopet.)

Pluto ikke lenger en planet

Den internasjonale astronomiske union (IAU) besluttet torsdag 24. august å frata Pluto dens status som planet. Den tidligere planeten ble oppdaget nærmest ved en tilfeldighet i 1930 av astronomen Clyde Tombaugh. Pluto fikk navnet sitt etter den romerske guden som hersker over dødsriket, dette på grunn av den store avstanden til Solen. Den var tidligere regnet som den minste og niende planeten i vårt Solsystem.

Med IAU's vedtak består Solsystemet nå av åtte ordinære planeter, samt tre dvergplaneter: Pluto, Ceres og Xena (se figur). Fordi Pluto er relativt liten av størrelse, har det i flere år pågått en debatt blant astronomer om himmellegemet er en planet i det hele tatt.

2 500 astronomer fra 75 land var samlet i Praha og de brukte 12 dager med tildels heftig diskusjon på å komme fram til en universell definisjon på hva en planet egentlig er, til hjelp i framtidige saker. På et stadium av konferansen så det faktisk ut til at det skulle bli flere planeter og ikke færre, da blant annet Plutos måne lå an til å få planetstatus. Men dette gikk man altså bort fra ved å definere dvergplaneter som en ny klasse, i stedet for å godkjenne de tre nye som "offisielle" planeter.

Asteroiden Ceres (som går i bane i asteroidebeltet mellom Mars og Jupiter) har selv hatt planetstatus, men ble frarøvet denne kort tid etter oppdagelsen tidlig på 1800-tallet. Xena går egentlig under navnet 2003 UB₃₁₃, og er et is-objekt, som er litt større enn Pluto. Det er ventet at flere himmellegemer vil få denne nye statusen etter hvert som nye oppdagelser av objekter i de ytre deler av solsystemet blir gjort.

Med vedtaket i IAU er det første gang vitenskapsmenn har

laget en formell definisjon på hva som er en planet. Definisjonen er at en planet er et himmellegeme som går i bane rundt Solen, og som er stor nok til at dens tyngdekraft former den til et rundt objekt, som har klar bane rundt Solen.

Skuffelse

Flere personer i astronomimiljøet i Norge uttrykte skuffelse over Plutos nye status. Administrerende direktør i norsk romsenter, Bo Andersen uttalte til VG Nett: "Rent historisk sett mener jeg at Pluto burde fortsatt å være en planet, men det er en logikk i at den ikke er det." Han karakteriserer utkastelsen fra planetrekken som et nederlag. "Man burde nok ha latt Pluto være unntaket. Pluto er den mest lyssterke dvergplaneten, så rent historisk sett kunne det forsvares," sa Andersen. Astronom Knut Jørgen Røed Ødegaard var av samme oppfatning.

Saken fikk ellers overraskende bred mediedekning og ble behørig omtalt i alle de største avisene, i tillegg til innslag i TV- og radionyhetene på de fleste kanaler.

Kilder:

Diverse aviser på Internett, 24. august 2006/ —MDK